

(42)

ਚੀ. ੭. 2949 (51) ਬਿਦਾਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਯਾਜਨਕੋਧਿਨੀ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪਿ

53-੨੭੬

ਨਸੀਲਾਨ ਤੁਅਥਿਨਾਸੀਨਿਤਿਵਿਗਿਆਨ। ੫੫। ਆਦਿ
ਅੰਤਤੁਨਾਹਸਰੀਗ। ਤੈਸੇਅੰਧਿਵਿਚਾਰੇਪੀਰ। ਅਥਦ੍ਰਿਸਾਂਤਕ
ਰੋਕੇਸਰੀਰਕੇਪਗਰਕਰਤੇਹੈ। ਏਹਾਪ੍ਰਕਾਸਕਾਸਟਸਮਸ੍ਰੁਥੀ
। ਪ੍ਰਕਾਸਕਾਹਕਅਗਨਿਦਿਖਾਥੀ। ਏਹਾਪ੍ਰਕਾਸਤੈਦਾਹਕਨਿ
ਆਰੈ। ਤਿਉਦ੍ਰਿਸਾਰੀਨਾਦ੍ਰਿਤੰਧਾਰੈ। ੫੬। ਜੈਸੇਸੁਪਨਮਾ
ਹਤੁਗਯੋ। ਏਥਸਰੀਰਤਹਾਂਏਰਹੈ। ਤਹੰਜਾਇਤੁੰਕੇ
ਕੁਗਾਨਾ। ਏਵਸਰੀਰਆਪਕੋਜਾਨਾ। ੫੭। ਛਾਡਿਸੁਪਨਜ
ਬਨਾਗਤਰੁਈ। ਪੁਨਮਾਨਸਕੀਦੇਹੀਲਹੀ। ਘਨਾਹੀ

ਸ

ਤੈਂ ਤੁਨਗਨਹੀ ਦੇਵਾ। ਤੁਸੈ ਤੈਂ ਰਿੰਨਗੀ ਕੋ ਉਸੇਵਾ॥ ੫੮॥
 ਸਰੀਰ ਸੁਖ ਮਰਨ ਤੇ ਨਿਅੰਗ। ਬਿਆਪਕ ਬਿਰੁ ਅਕੈ ਬੀ
 ਚਾਰੇ। ਸਰੀਰ ਯੁਗਮ ਕੋ ਬਾਧੁ ਧੋਜਥਾ। ਅਹਿੰਸਾ ਪਦ
 ਕੋ ਬਾਧਨਹੀ ਤਥਾ॥ ੫੯॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਸੁਨਜਾਤੈ। ਨਾਨਾ
 ਕ੍ਰੀਨਾ ਅਨੁਭਵੈ ਤਾਤੈ। ਸੋਹੀ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ ਮਹੀ ਸੋਨ ਬ੍ਰਿਤ ਬਿ
 ਤ ਅਥ ਨਿਰਥਾਹੀ॥ ੬੦॥ ਬਾਲ ਕੰ ਬ੍ਰਿਧ ਉਠੈ ਦਿਵਹਾਰਾ॥
 ਤੂ ਦੁਸਾਸਾਣੀ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਭੀਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੋ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰਸਿ
 ਪਨਿਆ ਵਲੋ ਕਮੇਂ ਦੇਖਾ॥ ੬੧॥ ਪੁਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਪਵਨ ਜੋਹਯੋ

ਚਖੁਆਇਉਂਦੀਕਿਰਗਹੀਏ॥ ਤਥਾਦੇਹਰੂਪਵਿਨਸੇ॥ ਚਖੁਆ
 ਦਕਰਗੁਹਨਹੋਤਸੇ॥ ੬੨॥ ਯਹਸਰੀਰਵਿਸਪਹਚਾਨਾ॥ ਤੂੰਦਿ
 ਸੁਨਿਹਚੈਕਰਜਾਨਾ॥ ਆਬਸਗੀਰਕੋਕਹੋਜਤੁਤਾ॥ ਨਿਆਰੋਆਤ
 ਮਚੇਤਨਤੋਤਾ॥ ੬੩॥ ਪਿਚੀਕਿਤਪੰਚਮਹਾਂਭੂਤਜੋ॥ ਤਿਨਕੋਗਿਆਤਾ
 ਤੂੰਨਿਹਚੈਸੋ॥ ਤੇਪੰਚਭੂਤਆਪਨਹੀਜਾਨਾ॥ ਨਹੀਪਰਸਪਰਤਿਹਪਰ
 ਚਾਨਾ॥ ੬੪॥ ਪਚਭੂਤਅਤਮੰਤਜਤਨਾ॥ ਤੂਸਾਛੀਵਸਾਵਿਗਿਆ
 ਨਾ॥ ਭੂਤਅੰਸਤੇਉਦਭਵਦੇਹਾ॥ ਤੂਵਸਾਜਨੋਦਿਸਦੇਹਾ॥ ੬੫॥ ਦਿ ॥
 ਹੇਸੁਆਮਿਨਭੂਤਾਂਸਤੈਕੈਸੈਉਪਜਦੇਹਾ॥ ਸੋਅਥਲੇਵਸਾਤਹੋਜਾ

ਨੀਨਿਸਚੈਏਹ॥੬੬॥ ਚੈ ॥ ਸਗੀਰਦਿਖੈਪਾਂਚੋਦਰਸਾਊ॥ ਤਾ
ਤੈਪੰਚੀਕਰਨਬਨਾਊ॥ ਚਾਰਖਾਨਕੋਪੰਚੀਕਰਨਾ॥ ਬਹਮਾਰੂ
ਪਕੋਕਹੀਵਿਵਰਨਾ॥੬੭॥ ਦੋ ॥ ਅਸਿਜੋਰਕਰਦਮਕਰੈਬਖੁਰ
ਚਨਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਸ੍ਵੇਦਜਜੇਰਜਊਦਭੁਜਾਮੰਡਜਕੋਨਿਰਧਾਰਾ॥੬੮
ਦੋ ॥ ਪਾਂਚਤੰਤਕੇਮੇਲਾਬਿਨੁਸੀਤਉਸਨਨਹੀਹੋਏ॥ ਭੁਗਰੇ
ਗਤਮੇਸਬੈਬਿਨਾਮੇਲਨਹੀਕੋਏ॥੬੯॥ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲ
ਮੇਂਭੁਵਨਚੁਰਦਸਖੇਲਾ॥ ਤਿਗੁਨਾਸਿਸ੍ਵਉਤਮਅਧਮਪੰਚੀਕ੍ਰਿ
ਤਕੇਮੇਲਾ॥੭੦॥ ਦੋ ॥ ਏਕਭਾਂਟਅਖੰਡਮੈਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ

ਅਧਿਆਸਾ ॥ ਦਿਵਰ ਤ ਕੁਦਰ ਚਨਾ ਸਭ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੋ ॥ ਪੰਚੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਪਾਓ ਭੂਤਾ ॥ ਅਤਿ ਨ ਕੋ ਗਿਆਤਾ ਤੂ ਅਨੁ
 ਸੂਤਾ ॥ ਯਹ ਹੋਤੈ ਸਦਾ ਦਿਸ ਜੜ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਸਕਾਰ ਜ ਚੇਤ ਨ ਕਿ
 ਉਲਹੀਐ ॥ ੨ ॥ ਚੋ ॥ ਅਤਿ ਨ ਪਾਓ ਕੇ ਅੰਸ ਤੋ ਉਪ੍ਰਿਥ ਸੂਲ ਸਰੀ
 ਰਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇ ਪੰਚਾਇਖਾਤ ਹੋ ਜਾਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚੋ ॥
 ਯਾ ਮੇ ਕਠਨ ਅੰਸ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਦਿਆਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਥਵੀ ਵਹੁ ਕਹੈ ॥
 ਜੇ ਵਦਤੈ ਸੋ ਨੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਉਸ ਸੁਭਾ ਵਤੇ ਜ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥
 ਬਾਹਰ ਅੰਤਰ ਆਵੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਤ ਦਿਆਲ ਸੋ ਪਵਨ ਕਹਾਵੈ ॥

ਸਹਾਂਪੁਲਾਵਸੁਜਾਨਗਗਨਾਅੰਤਰਬਾਹਰਚੇਤਨਮਗਨਾ॥੧॥
ਗਗਨਮਗਨਹੋਨਿਰਭੈਰਹੋ॥ਯਹਪਦਗਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਲਹੋ॥
ਮਹੀਵਾਯੁਅਪੁਤੇਜੁਅਕਾਸਾਪਾਚੋਮੈਬੀਸਨਕੋਬਾਸਾ॥੧੬॥
ਪੰਚੀਕਰਨਗਚਿਓਜਗਦੀਸਾ॥ਪਾਚਬੀਸਾਮਿਲੁਕੁਏਪਾਚੀਸਾ॥
ਪੰਚੀਕਰਨਕਹੋਬਿਸਤਾਰਾ॥ਜਿਉਥੇਦਾਂਤਕਟਿਯੋਨਿਰਧਾਰਾ॥੧੭॥
ਏਕਏਕਮੈਪਾਚਾਦਿਖਾਊ॥ਤਾਂਤੈਪੰਚਕਰਨਬਨਾਊ॥ਪੰਚੀਕ
ਰਨਸਨੁਪਕਹੋਅਬਾ॥ਪਾਚਕੂਤਕੇਅੰਸਜੋਰਸਕੁ॥੧੮॥
ਹੋ॥ਅਸਥਮਾਂਸਨਾਗੀਤੁਚਾਪੰਚਮਰੋਮਪਛਾਨਾ॥ਦਿਆਲਨੇਮੀ

ਕਹਤ ਹੈ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪੰਚ ਥਿਧਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋ ॥ ਰੋਪਿ ਤ ਅਰੁ ਸ੍ਵੇ
 ਦੁਪ ਨਲਾਲਾਂ ਰਕਤ ਵਿਚਾਗ ॥ ਦਿਆਲ ਅਨੇ ਅੰਗ ਕਹਤ ਹੈ ਪੰ
 ਚੈ ਜਲ ਕੇ ਧਾਗ ॥ ੧੮ ॥ ਚੈ ॥ ਖੁਧਾ ਤਿਖਾ ਨਿੰਦਾ ਲਸਕਾਂਤਾ ॥
 ਯਹ ਸਥਿਤ ਨ ਮੈਂ ਹੈ ਭ੍ਰਾਂਤਾ ॥ ਪੰਚ ਅੰਸ ਤੇ ਜ ਕੇ ਮਾਨਾ ਸਾਛੀ
 ਦਿਆਲ ਸਰਬ ਕੇ ਤਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਯਾ ਵਨ ਪਸਰਨ ਉਛੁਲ ਨ ਚੰਚ
 ਲਾ ਅਰੁ ਸੰਕੋਚਾ ਪੰਚ ਅੰਸ ਯਹ ਪਵਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮਧ ਲੇ ਸੋਚਾ
 ੨੦ ॥ ਚੈ ॥ ਕਾ ਅਕੋਧਾ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸੁਨਾ ਪੰਚ ਅੰਸ ਤ ਸਰੇ
 ਤੇ ਸੰਪਨਾ ਪੰਚ ਅੰਸ ਭ ਕੇ ਪਹ ਚਾਨਾ ਸਾਛੀ ਦਿਆਲ ਸਰ

ਅਖੰਡਤਪਰ ਅਸੁਆਂਸਪਰਸਾਥਿਭਾਗਵਰਨੁ ਤੇ॥ ਵਿਆਪਾਂਚਭੁ
 ਤਕੇਪਾਂਚਧਰਮ ਪ੍ਰਗਟਕਰਹੈ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਯਾਕੋ ਨੀਕੈਜਾਨਕੈਆ
 ਤਮਦੇਵਦਿਚਾਰਾ॥ ੮੮॥ ਭੈਪ੍ਰਿਥਿਦੀਕੋਧਰਮੁਹੈਮੋਹਧਰਮਜ
 ਲਜਾਨਾ॥ ਕੋਧਧਰਮਹੈਤੇਜਕੋਯਹਕੁਮਮੇਸੇਮਾਨਾ॥ ੮੯॥ ਕਾ
 ਮਧਰਮਹੈਪਉਨਕੋਲੋਭਧਰਮਆਕਾਸਾਧਰਮਰਹਤਆਤਮਸ
 ਦਾਸਾਛੀਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੯੦॥ ਚੈ॥ ॥ ਏਕਏਪੰਚਧਕੋਸੇ॥ ਨਿਗ
 ਮਪ੍ਰਗਟਕਰਗਾਉਜੋਸੇ॥ ਪਰਸਪਰਮਿਲਕਰਪੰਚੀਕਰਨਾ॥
 ਆਥਾਧੀਨਿਹਚੈਬਪ੍ਰਕੀਧਰਨਾ॥ ੯੧॥ ਦਿ॥ ਕੋਨਭੂਤਕੀਕੋਨ

ਅੰਸਕਾਮੇ ਕੋ ਨ ਪਵੇ ਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਭਿਤ ਜਾ ਭੁਤ ਕੀ ਕੋਹੀ ਆਲਉ
ਪਵੇ ਸਾ ॥ ੯੧ ॥ ਚੋ ॥ ਅਥ ਆਇ ਪੰਚ ਬੀਸ ਤੇਜੋ ਸੇਵ ਹੋ ਕੋ ਨ ਕ
ਹੋ ਨਿਹ ਚੋ ਸੋ ॥ ਪਾਂਚੋ ਮਹਾਂ ਭੁਤ ਜੋ ਆਹੀ ॥ ਸੂਲ ਸੀ ਰੀਰ ਮਹਾਂ ਦ
ਰਸਾ ਹੀ ॥ ੯੨ ॥ ਪਾਂਚ ਭੁਤ ਕੀ ਪੰਚੀ ਕਰਨਾ ॥ ਨਿਗਮਾਨੀ ਆਉ
ਥਾਂ ਯੋ ਬਖਸ਼ ਪਰਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਪੁਤ ਛਤਾ ਸਮੇ ਦੇਖੋ ॥ ਤਿਹ ਸਮੂਹ ਪੁਗਟ
ਬਖਸ਼ੇ ਖੋ ॥ ੯੩ ॥ ਪੰਚ ਬੀਸ ਤੇਜੋ ਹਯੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਰਜ ਜ ਕੁਝ ਪੁਕ
ਹੀ ਯੋ ॥ ਪੰਚ ਬੀਸ ਕੋ ਨ ਹੋ ਜੇ ਵੀ ॥ ਅਥ ਕੋ ਕਰੋ ਪੁਗਟ ਪੁਨ ਸੇਵੀ
੯੪ ॥ ਭੁਤ ਅੰਸਗ੍ਰਹਨ ਅਰੁ ਤਿਆਗਾ ਤਾ ਕਾ ਕਰੋ ਪੁਸਪਰ

ਭਾਰਾ ਭੂਤਏ ਕਸੂਆਂ ਸਜੇ ਤਸੇ ॥ ਚਾਰਸੁਆਂ ਸਚਾਰੇ ਕੇ ਭੁਜੇ ॥
 ੯੬ ॥ ਚੌ ॥ ਚਾਰ ਅੰਸ ਚਾਰ ਕੇ ਗੁਪੇ ॥ ਪੰਚੀ ਕਰਨ ਪਰਸ ਪਰ
 ਅਹੇ ॥ ਅਬ ਕੇ ਤੰਤ ਬਿਭਾਗ ਜਤਾਉ ॥ ਤਾ ਤੈ ਪੰਚੀ ਕਰਨ ਬਨਾਉ ॥
 ੯੭ ॥ ਚਾਰ ਅੰਸ ਪ੍ਰੀਥਵੀ ਕੇ ਭੁਏ ॥ ਵੈ ਚਾਰ ਚਾਰੇ ਮੈਂ ਗਏ ॥ ਅ
 ਸਥ ਸੇ ਖੀ ਪ੍ਰੀਥਵੀ ਪੁਨਰ ਹੀ ॥ ਕਰਨ ਪੀਤ ਵਰਨ ਕਰ ਲਹੀ ॥ ੯੮
 ॥ ਮਾਂਸ ਦੀਥ ਹੋਉ ਦਃ ਕੇ ਕੇ ਦਵੰਤੁ ਚਿਹਨ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਰੀ ਦੀ ਨੀਤੇ
 ਜਕੀ ਜਦਰ ਪਰੀਖ ਤੈ ਮਾਨ ॥ ੯੯ ॥ ਤੁਚਾ ਵਈ ਹੈ ਪਵਨ ਕੇ ਸ
 ਪਰਸ ਧਰਮ ਹੈ ਤਾਸਾ ਦੀਏ ਹੈ ਮਾਆ ਕਾ ਸਕੈ ਛੇਦਨ ਮੈਂ ਦੁਖ ਨਾਸ ॥

੧੦੦ ॥ ਭ੍ਰਿ ਨ ਭ੍ਰਿ ਨ ਕਰ ਮਹੀ ਕਾ ਕੀ ਭ੍ਰਾਗਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਗ
 ਮਾਐ ਸੇਜਾਨੀ ਯੋ ਦਿਆਲ ਕੀ ਓ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਚਾਰ
 ਅੰਸ ਨੀਰ ਕੇ ਭਏ ॥ ਵੈ ਚਾਰ ਚਾਰੋ ਮੰਗ ਏ ॥ ਅਪਮੁਖ ਬੀਰ
 ਹੋ ਸਤਾ ॥ ਸੁਭ ਰਬਰ ਨਗਰ ਭਉਤ ਪਤਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੋ ਆਪਤੰ
 ਤੁਕਾ ਭ੍ਰਿ ਨ ਕਰ ਭਾਗ ਕਹੀ ॥ ਬਿਸਤਾਰਾ ਪੰਚੀ ਕਰ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ
 ਕਹੀ ਦਿਆਲ ਸਬ ਸਾਗ ॥ ੧੦੩ ॥ ਪਿਤੰਦੀ ਯੋ ਹੋ ਤੇਜ ਕੋ ਉਸ
 ਧਰਮ ਹੋ ਦਿਆਲਾ ॥ ਸ੍ਵੇਦ ਦੀ ਯੋ ਹੋ ਪ੍ਰਵਨ ਕੋ ਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿ
 ਸਾਲਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਲਾਲਾ ਵਈ ਆਕਾਸ ਕੋ ਆਗਮ ਨ ਉਰਧਤੰ

ਮਾਨਾਰਕਤਦਈਐਮਹੀਕੋਲਹਤਚਿਹਨਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੦੫॥
 ਭੋਨਭਿਨਕਰਅਪਕਭਾਗਕਹਯੋਬਿਸਤਾਰਾਅਵੈਅਜ
 ਅਕੋਸਦਾਅਤਮਦੇਵਦਿਚਾਰਾ॥੧੦੬॥ ਚੋ॥ ਚਾਰਾਸ
 ਤੇਜਕੇਭਏ॥ ਵੈਚਾਰਚਾਰੈਮੰਗਏ॥ ਖੁਧਾਖਤੇਜਤਬਰਹਾ॥
 ਘਚਨਸਮਰਥਚਿਹਨਤੈਕਹਾ॥੧੦੭॥ ਚੋ॥ ਚਿਖਾਦਈਐਪ੍ਰ
 ਵਨਕੋਕੋਰੁਸੁਕਤੈਜਨਾ॥ ਨਿਦਾਦਈਆਕਾਸਕੋਸੁਨਸਭਾਵ
 ਪਛਾਨਾ॥੧੦੮॥ ਚੋ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਦਈਐਉਦਕਕੋਸੀਤਉਸਨਸੀਬੰਧਾ॥
 ਲਸਦੀਨੋਮਹੀਕੋਜਾਦਸੁਭਾਵਨਿਬੰਧਾ॥੧੦੯॥ ਚੋ॥ ਚਾਰਾਸ

ਸਪਦਨਕੇਭੁਏ॥ ਵੈਚਾਰਚਾਰੇ ਮੈਂ ਗਏ॥ ਧਾਵਨਸੁਖਪਵਨਤਬ
ਰਹਾ॥ ਸਬਲਾਚਿਹਨਤੈਨੀਕੈਕਹਾ॥ ੧੧੦॥ ਦੋ॥ ਪਸਰਨਦੀਠ
ਆਕਾਸਕੀ॥ ਬਿਆਪਕਤਤੈਜਾਨਾ॥ ਉਛਲਨਦੀਨੈਤੈਜਕੈਉ
ਤਕਿਸੁਯਕਤਿਤੈਮਾਨਾ॥ ੧੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਲਨਦੀਠਹੈ
ਆਪਕੋਸੂਲਵਦਤਪਛਾਨਾ॥ ਸਕੈਚਦੀਯਹੈਮਹੀਕੋਜਾਢਾਚਿ
ਹਨਤੈਜਾਨਾ॥ ੧੧੨॥ ਦੋ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਰਪਵਨਕਾਕਹਾਯੋਦੇ
ਆਲਤਿਹਭਾਗਾ॥ ਯਾਕੈਨੀਕੈਜਾਨਕੈਸਕਲੰਬਾਸਨਾਤਿਆ
ਗਾ॥ ੧੧੩॥ ਦੋ॥ ਚਾਰਾਮੀਸਗਗਨਕੇਭੁਏ॥ ਵੈਚਾਰਚਾਰੇ

ਮੈਂ ਗਏ ॥ ਲੇ ਭੁ ਮੁਖ ਗ ਗ ਨ ਤ ਬ ਰ ਹ ॥ ॥ ਅ ਵ ਕਾ ਸ ਚਿ ਹ ਨ ਤੈ
 ਨੀ ਕੋ ਕ ਹ ॥ १੧੪ ॥ ਚੋ ॥ ॥ ਕਾ ਮ ਦੀ ਯੋ ਹੈ ਪ ਵ ਨ ਕੋ ਪਾ ਵ
 ਨ ਚਿ ਨ ਪੁ ਮਾ ਨ ॥ ॥ ਕੋ ਪ ਦੀ ਯੋ ਹੈ ਤੇ ਜ ਕੋ ਉ ਸ ਚਿ ਹ ਨ ਤੈ ਜਾ ਨ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਮੋ ਹ ਦੀ ਯੋ ਹੈ ਉ ਦ ਕ ਕੋ ਮਿ ਲ ਨ ਚਿ ਨ ਪੁ ਤੇ ਛਾ ਮ ਤ ਸ ਰ
 ਦੀ ਨੋ ਮ ਹੀ ਕੋ ਜਾ ਦ ਚਿ ਨ ਤੇ ਛੇ ਛਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਭਿ ਨ ਭਿ ਨ ਕ ਰ ਗ
 ਗ ਨ ਕਾ ਭਾ ਗ ਕ ਹ ਯੋ ਨਿ ਰੰ ਪਾ ਗ ॥ ਨੇ ਤ ਨੇ ਤ ਕ ਰ ਜਾ ਨੀ ਚਿ ਬਿ ਮ ਲ
 ਆ ਤ ਮਾ ਸਾ ਗ ॥ ੧੧੭ ॥ ਚੋ ॥ ॥ ਸਿ ਰ ਸਿ ਮ ਵ ਕਾ ਸ ਮੁ ਖ ਆ ਕਾ
 ਸਾ ॥ ਅ ਨ ਦੁ ਦ ਸ ਬ ਦ ਥਾ ਨ ਕੇ ਥਾ ਸਾ ॥ ਕੀ ਠ ਥਾ ਨ ਅ ਵ ਕਾ ਸ ਪ ਵ ਨ

ਸੁਨਾਮੁਖਨਾਸਕਾਅਗਮਗਮਨਪੁਨਾ॥੧੧॥ ਰਿਦੈਅਵਕਾ
 ਸਅਗਨਿਕੋਜਨਾਸਦਾਉਸਨਤਤਾਮੰਮਾਨਾਉਦਰਅਵਕਾ
 ਸਮੁਖਜਲਜੋਰੀ॥ ਜਲਾਸੈਰੂਪਵਦੈਨਿਤਿਸੋਰੀ॥੧੧੯॥
 ਕਟਅਵਕਾਸਮੁਖਿਪ੍ਰਿਥਿਵੀਸੁਨਾਗੰਧਾਬਾਨਲਖੋਨਿਸਚੈਪੁ
 ਨਾਪਾਚਬੀਸਜਗਤਿਹਚੇਜਾਨਾ॥ ਆਤਮਸਾਛੀਯਾਰੋਮਾਨਾ
 ੪੦॥ ਦੋ॥ ॥ ਪੰਚਤੰਤ੍ਰਕਾਉਨਕਰੰਭਾਗਕਹਯੋਬਿਸਤਾਰਾ॥
 ਪੰਚੀਕਰਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਹਯੋਦਿਆਲਸਕੁਸਾਰਾ॥੧੨੦॥
 ॥ ਭੂਤਸੁਆਂਸਾ॥ ਭੂਤਪੁੰਸਾ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਅਪੁਤੇਜਬਾਉਅ

ਕਾਸਾ ਸੰਪ੍ਰਥਿ ਅਪਾ ਤੇਜਾ ਬਾਉ ਆਕਾਸਾ ਅਸੁ।
 ਭੇਤਾ ਖਧਾ ਧਾਵਨਾ ਕਾਮਾ ਅਸਥਾ ਤੇਜਾ ਖਧਾ ਧਾਵ।
 ਨਾ ਲੋਭਾ ਮਾਸਾ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾ ਪਸ੍ਰਨਾ ਕੋਧਾ ਰਕਤਾ।
 ਮਾਸਾ ਨਾਗੀ ਤੁਚਾ ਰੋਮਾ ਨਾੜੀ ਸੰਪਤਾ ਨਿਵਾ ਉਛ।
 ਲੂ ਲੋਭਾ ਆਲਸਾ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਸੰਪਤਾ ਸੇਵਾ ਲਾਲਾ।।
 ਤੁਚਾ ਲਾਲਾ ਆਲਸਾ ਚੰਚਲਾ ਸੇਹ ਸੀਕੋਚਾ ਚੰਚਲ
 ਉਛਲਨਾ ਸਿਖਾ ਨਿਵਾ ਰੋਮ ਰਕਤਾ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਸੀਕੋਚਾ ਅਤ
 ਸ੍ਰਾ ਮਤਸ੍ਰ ਸੇਹ ਕੋਧਾ ਕਾਮਾ ਪਸ੍ਰਨਾ ਚੋ ਆਪੰਚੀ

ਕਿਤਕੁਤਸਦਾਂਸਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਿਤਜੇਭੂਤਪ੍ਰਾਸਾ ਪਾਂਚਕੂਰਕੋਪੀਚੀ
ਕਰਨਾਥਿਪਵਤਬੇਦਗੀਤਕਰਬਰਨਾਭਿਤਕਕੂਤਸੀਘਾਤ
ਜੋਗਾਯੀਨਖਸਿਖਜੜਨਿਹਚੈਸਮਝਾਯੀ॥੧੨੨॥
ਚੈ॥ਭੋਭਗਵਨਸੁਖਦੁਖਕੋਗਯਾਨਾਕੈਸੇਜੜਕੋਹੋਤਪਛਾ
ਨਾਅਥਯਾਕੋਭਿਤਰਸੁਨਜੇਸਾਂਦੇਹਨਜਾਨਤਸੁਖਦੁਖਤੋਸਾਂ
੧੨੩॥ਭਿਤਕਾਵੇਸਦੇਹਜੜਜੇਈ॥ਨਹੀਜਾਨਤਭੂਤਿਕ
ਦਾਬਿਤਸੇਈ॥ਕੂਤਅੰਸਸੀਘਾਤਦੇਹਜੋਕੈਸੇਜਾਨਤਹੋ
ਨਿਹਚੈਸੇ॥੧੨੪॥ਦੇਹਸਾਮੀਪਉਠੈਅਰੁਬੈਰਾਸੁਖਪ੍ਰਾਤਿ

ਵਿਖੈ ਗਹਤ ਸਕਰ ਪੈਠੇ। ਤੀਯੰਤ ਨ ਕੁਖ ਨ ਜੇਤੇ ਆਹੀ। ਲੀ
 ਏਉ ਤਾਰ ਕਛੁ ਸੁਧ ਨ ਹੀ॥ ੧੨੪ ॥ ਯਾ ਤੈ ਜੜ ਅਤ ਜੰਤ ਸ
 ਗੀਗ। ਜਿਉ ਘਟਾਵੈ ਸ ਜਾਨ ਜੜ ਪੀਗ। ਜਨੁ ਘਟ ਉਪ ਜੈ ਤੈ
 ਸੇ। ਬੀਤਿ ਰਹੈ। ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਦੇਹ ਬਢ ਤਪੁ ਨ ਅਹੈ॥ ੧੨੫ ॥ ਯਾ
 ਤੈ ਘਟ ਵਤ ਦੇਹ ਨ ਹੋਈ। ਪੁਛੈ ਸਿੱਖ ਕਹੂੰ ਗਰ ਸੇਈ। ਬਢ
 ਤਦੇ ਹੋ ਚੇਤ ਨ ਹੋਯੈ। ਬਰਧਾਨ ਚੇਤ ਨ ਹੀ ਕੀਯੋ॥ ੧੨੬ ॥
 ਕਹਾਵੈ ਖਯੋ ਤਾਹਿ ਕੋ ਨੈਕ ਹੋਯੈ। ਬਰਧਾਨ ਚੇਤ ਨ ਤੁਹਿ ਕ
 ਹੋਯੈ। ਅਬ ਯਾ ਪਗਵੈ ਸ੍ਰਾਂਤ ਦਿਖਾਉ। ਤੇਰੋ ਕਹਨ ਬ੍ਰਿਬ

ਸਮਝਾਉ ॥੧੨੮॥ ਜੈਸੇਂ ਤਿਨ ਅਰੁਗੇ ਮਯਾ ਛਾਗਾ ਦਿਨ ਦਿਨ
 ਲੋਇ ਕਰੈ ਗਹਿਡਾਗਾ ਬਹੁ ਬਦ ਜਾਇ ਦੇਰ ਹੁਦੈ ਜਾਤੈ ॥ ਕ
 ਹਾਵਹੁ ਦੇਰ ਚੇਤ ਨ ਪੈਤਾਤੈ ॥੧੨੯॥ ਕਿਥਾ ਪਟੀਯੀ ਕਰ
 ਜੈਸੇਂ ॥ ਰੂਪ ਬੀਚੀ ਮਿਦ ਕਾਢਤੈ ਸੇਂ ॥ ਕਾਢ ਰੂਪ ਤੈ ਗਾਖੇਤੀ
 ਗਾਵਹੁ ਬਦ ਜਾਇ ਮਹਾਂ ਬਿਸਤੀਰਾ ॥੧੩੦॥ ਤੋਕਿਆ
 ਚੇਤ ਨ ਤਾਤਿ ਹਿਕ ਹੀਯੋ ॥ ਬਰਧਮਾਨ ਚੇਤ ਨ ਹੀ ਲਹੀਯੋ
 ਕਹੀ ਕਦਾ ਲਕਰ ਮਾਟੀ ਬੇਦਾ ॥ ਕਰਤ ਬੇਦ ਕਾ ਮਨ ਮੇ ਮੇਦਾ
 ੧੩੧ ॥ ॥ ਬਰਧਮਾਨ ਬੇਦ ਕਾ ਹੀਯੋ ॥ ਤੋਕਿਆ ਚੇਤ ਨ ਤਾ

ਤੇ ਹਿਕਰੀ ਯੋਗ ਯੋਗੀ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਅੰਨ ਨੀਰਕਗਾ ਅਰਪੇ ਦੇ
 ਗਵੇਖੇ ਨਿਹਚੇਧਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਵੇਹਰੁ ਪਾਸਿ ਦੇਸੀ ਚੈ ਵਤ ਸੁਨਾ
 ਸੰਮਕ ਵਰਧਮਾਨ ਅਪਰੈ ਪੁਨਾ ਕਿ ਚੈ ਤਨ ਤਾ ਕੋ ਹੋਈ ਕਿ
 ਥਾਨਿ ਖੇਧ ਅਨੁਭਵੈ ਕਰਸੇਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥ ਅਤਯੰਤ ਜਾਨਜ
 ਰਾਨਿ ਹਚੈ ਦੇਹਾ ਨਿਹਚੈ ਯਾ ਕੋ ਤਜਸਨੇਹਾ ਤੁੰ ਚੈ ਤੰਨ ਗਯਾ
 ਨ ਘਸਮੁਕਤਾ ਯੋ ਜਾਨੈ ਅਨੁਭਵੈ ਸੀ ਯੁਕਤਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਹਉ
 ਜਤੁ ਰੁੰਦੇ ਹੋ ਕੋ ਜਾਤੈ ॥ ਆਨੰਤ ਦਿਖਾਵਤ ਹੈ ਅਥਤਾ ਤੈ ॥ ਆ
 ਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਚਹਤ ਪੁਰਚਾਨਾ ਪਵਨ ਚਹਤ ਧਾਵ

ਤਕੋਮਨਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਜਲਤ ਹੋ ਨ ਕੋ ਚਹੈ
ਉਦਕ ਵਦਨ ਕੋ ਚਹਤ ਅਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋ ਨ ਚਹਤ
ਨਿਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਪੰਥ ਚਲਨ ਹਿਤਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸਗਰਿ
ਅਨਿੰਤ ਕਹੀ ਜਾਤੈ ਸੁਨਾ ॥ ਕਹੈ ਅਮੰਗਲੰਤੁ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥
ਜਨਮ ਕਾਲ ਮੇਏ ਖਵਿਚਾਰਾ ॥ ਏਹ ਮਲੀਨ ਅਸੁੰਧ ਨਿਹਾ
ਰਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਰਕਤ ਰੇਤ ਸੀਯੋ ਗਵਨੁ ਜੋ ॥ ਉਪਜੀ ਅਤ
ਮਲੀਨ ਭਾਜਨੁ ਜੋ ॥ ਅਤੁ ਜੀਤ ਅਸੁੰਧ ਮਲੀਨ ਦਿਖਾਊ
ਦਸ ਦੇਖ ਦਸ ਦੇਹ ਸਮਝਾਊ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਤ੍ਵਿਚੇਤ ਨ ਨਿਰਮੰ

ਗਲਰੂਪਾ ॥ ਸਾਛੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੂਪਾ ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਕੇ
 ਨੈਦ ਸਦੇਖਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਾਮਣੈ ਹੋਇ ਸੀਤਖਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸੁਨੋ ਸਿ
 ਖਦ ਸਦੇਖਾ ਦਿਖਾਉ ॥ ਅਸੁੰਧਾ ਮਾਸੈ ਚਤੁਰਗੀਧ ਸਾਮਣਾਉ ॥
 ਅਸਥਤੁਲਖੀ ਰਦਗਧ ਸਿਥਲਾਸੁਨਾ ॥ ਰੋਗਗਸਤ ਅਪ੍ਰਵ
 ਅਮਖਪੁਨਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਯਾ ਤੈਤੁ ਧਰਸੁ ਥੁਲਨ ਹੋਇ ॥ ਨਖ
 ਸਿਖਦੇਖਵੀਤ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰਬ ਕਤ ਬਚਨ ਯਹ ਸੰਤਤੁ ਮਾਗੇ
 ਮੋਨਿ ਹਚੈ ਕਰ ਅੰਤ ਰਧਾਗੇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਯਹ ਸੁ
 ਲਾਸਗੀਗਾ ॥ ਹੈ ਨਹੀ ਨਿਹਚੈ ਜਾਨੀ ਪੀਗਾ ॥ ਯਾ ਤੈਲਾਭ

ਤਕੋਮਨਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਜਲਤ ਹੋ ਨ ਕੋ ਚਹੈ ॥
 ਉਦਕ ਵਦਨ ਕੋ ਚਹੈ ਤ ਅਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋ ਨ ਚਹੈ ॥
 ਨਿਤ ॥ ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਪੰਥ ਚਲਨ ਹਿਤ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸਗੋਰ
 ਅਨਿਤ ਕਹੀ ਜਾਤੈ ਸੁਨਾ ॥ ਕਹੈ ਅਮੰਗਲੰਤੁ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥
 ਜਨਮ ਕਾਲ ਮੇਂ ਦੇਖਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਏਹ ਮਲੀਨ ਅਸੁੰਧ ਨਿਹਾ
 ਰਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਰਕਤ ਰੇਤ ਸੀਯੋ ਗਵਾਨ ਜੋ ॥ ਉਪਜੀ ਅਤ
 ਮਲੀਨ ਭਾਜਨ ਜੋ ॥ ਅਤੁ ਜੀਤ ਅਸੁੰਧ ਮਲੀਨ ਵਿਖਾਊ ॥
 ਦਸ ਦੋਖ ਦਸ ਦੋਹ ਸਮਝਾਊ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਭੁੰਚੇ ਤਨ ਨਿਤ ਮੰ

ਗਲਰੂਪਾ ਸਾਛੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੁਪਾ ਭੋਭਗਵਨ ਕੇ
 ਨੈਦ ਸਦੇਖਾ ਜਾ ਕੇ ਸਾਮਣੈ ਹੋਇ ਸੀਤੋਖਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸੁਨੋ ਸਿ
 ਖਦ ਸਦੇਖਾ ਦਿਖਾਉ ਆਸੁ ਧਾਮੈ ਚ ਦੁਰਗੀਧ ਸਾਮਣਾਉ ॥
 ਅਸਥਤੁ ਲਖੰ ਰਦ ਗਧਾ ਸਿਥਲ ਸੁਨਾ ਰੋਗ ਗ੍ਰਸਤ ਅਧਵ
 ਅਮਖ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਯਾ ਤੈਤੁ ਧਰਮ ਬੁਲ ਨ ਹੋਇ ਨਖ
 ਸਿਖਦੇਖ ਵੀਤ ਪੈਸੋਇ ਪੁਰਬ ਕਤ ਬਚਨ ਯਹ ਸੰਤਤੁ ਮਹੇ
 ਮੈਨਿ ਹਚੈ ਕਰ ਅੰਤ ਰਧਾਗੇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਯਹ ਸੁ
 ਰਾਗੀਗਾ ਹੈ ਨਹੀ ਨਿਹਚੈ ਜਾ ਨੀਧੀਗਾ ਯਾ ਤੈਲਾਭ

ਕਹਾਂ ਮੁਹਿ ਭਯੋ ਜੋ ਧਾਰਿ ਨਿਹ ਚੈ ਅੰਤ ਰਛਯੋ ॥ ੧੪੬ ॥ ਚੈ
 ਸਾਧਸਾਧਿ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਮਤ ਵਿਛਕਰਤਾਤੈ ॥
 ਜਬ ਤੁਸੁ ਲਾਸ ਗੀਰਨ ਆਹੀ ॥ ਤਬ ਜਾਤ ਵਰਣ ਅਸਮਤੈ
 ਨਹੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਉਪ੍ਰਤ ਥਿਤ ਵਰਧਨ ਪਰਲਾਮਾ ਖੀਣ
 ਬਿਨਾਸ ਖਟਕਾ ਵਜ੍ਹਾਨਾ ॥ ਜਬ ਤੁਏ ਹਸੁ ਲਨ ਹੀਰੋਇ ॥ ਜਾ
 ਤ ਵਰਣ ਅਸਮਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਬਰਣ ਧਰਮ ਅਸਮ
 ਆਚਾਰਾ ॥ ਸਾਸਤਰੀ ਤਬਾਧੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਤੈ ਨਿਕ
 ਸਤੈ ਬੁਨਾ ॥ ਜਗਤ ਜਾਲ ਤੈ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਪਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥

+

ਜੈਸੇ ਸਿਖ ਕੇ ਸਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿ ਕਸਤ ਪੀਜ ਰਤੈ ॥ ਭਿਉ ਮਾਨਾ ॥ ਵਰਦਾ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਭੁਆਨੀ ਜੇਈ ॥ ਸੁਤਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਥਰ
 ਲਾਸ ਮਥਿ ਹੀਨ ਮਨ ਜਾਕੋ ॥ ਸੁਤਿ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਸ ਨ ਤਾਕੋ
 ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਤ ਸੰਮਤ ਯਾਮੇ ॥ ਸੁਨਾਐ ਅਥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟਾਨਿ ਸ
 ਚੈ ਪਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਅੰਨ ਹੀ ਦੇਹ ਕਦਾ ਚਿਤ ਜਾਤੈ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ
 ਗਯਾਨ ਯਹ ਉਪਾਜਿ ਓਤਾਤੈ ॥ ਤਿਹ ਕਾਲ ਸਰਬ ਕਰਤੁ ਤੇ
 ਆਹੀ ॥ ਤੁਝੇ ਮੇਂ ਸਿਖ ਕੇ ਦਾ ਚਿਤ ਨਾਹੀ ॥ ੧੪੮ ॥ ਜੈਲੇ ਦੇਹ
 ਮਾਤਾ ॥ ਦਿਗਿਆਨਾ ਥਾਪ ਕੀਓ ਨਹੀ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਕਰਮ ਸਾ

ਸਤਕੀਸਤਤਾ ਜੋਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤੈ ਲੀ॥ ੧੪੬ ॥

ਤਥਾਸਾਸਤਮਾਹ॥ ਯਾ ਵਤ ਦੇਹ ਆਤਮਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਾਧੇ

ਨਪ੍ਰਮਾਣਤਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਯੰਕਰ ਮਸਾਸਤੈ ਤਾ ਵਦੇਵੇ ਪਪੰਦ

ਤੇ॥ ੧੪੭ ॥ ਚੋ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਯਹ ਸੂਲ ਸਰੀਰਾ ਜੋ ਤੇ

ਹੋ ਕਦਾਂ ਚਿਤ ਪੀਰਾ ਤਵ ਆਗਿਆ ਸਿਖਿਆ ਕਰ ਜਾਤੈ॥

ਸੂਲ ਸਰੀਰ ਸਥੀ ਧਨਤਾ ਤੈ॥ ੧੪੮ ॥ ਬਰਣਾ ਸ੍ਰਮ ਕੁਲਗੋ

ਜਾਤੈ ਜੋ॥ ਐਸ ਵੀ ਪੁਰਖ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦੈ ਸੋ॥ ਸੂਲ ਹਰ ਸੁ

ਦੀਰਖਾ ਅਰੁ ਸਿਆਮਾ ਗੀਰ ਪੀਤ ਸਥਾ ਪੁਕੇ ਨਾਮ॥ ੧੪੯ ॥

ਅਕੁਟਾਵਸੀਰਚਲਨਕਤਾਕਾਕਿਟੇਹਿਬਸੇਰ
ਗੀਤਾਯਾਭੀਪਜੀਅਨੁਕ੍ਰਮਤੀਤਾ॥

੨੩

ਨਾਵਰੂਪਖਰਭਾਵਵਿਕਾਰਾਨਹੀਮੁਖਮੇਂਨਿਹਚੈਯੋਧਾਗ॥
ਤਵਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਨਗੀਖਨਤੈਂਸੁਨਾ॥ਸੀਮਕਗਯਾਨਭਯੋਨੀ
ਹਚੈਪੁਨਾ॥੧੫੩॥ਇੰਦ੍ਰੀਅਕੁਟਾਵਰੂਪਕਰੁਨਤੈਂਸੁਨਾ
ਪਰਤੀਤਾ॥੧੫੪॥ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਹਚੈਯਹਭਯੋਧਾਯੋਧੀ
ਤਗਮੁਹਿਨਿਹਚੈਯਯੋਧਾਨਹੀਇੰਦ੍ਰੀਤੁਮਨਬਚਜਨਾਕੁਤੁ
ਕਾਰਜਇੰਦ੍ਰੀਪਹਚਾਨਾ॥੧੫੫॥ਚੈਯਭਿਭਗਵਨ
ਕਿਹਭੁਤਕਾਕੋਨਕਾਰਜਥਖਾਨਾ॥ਗੁਰਮਥਲੈਸਮਝਾ
ਤਹੈਜੈਸੈਕੁਮਥਿਧਿਮਾਨਾ॥੧੫੬॥ਸ੍ਰਵਦਾਕਨਭਕਾਰ

ਜਸਨਾ ਵਾਹੁਕਾਰਜਤੁਪਾਣਪਛਾਨਾ ਤੇਜਕਾਰਜਚੰਖਮ
 ਰੁਪਾਦਾ ਜਲਕਾਰਜਉਪਥਰਸਨਾ ਪਾਤੀ ਪਾਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਗੁਰਾਪਾਣਕਾਰਜਪ੍ਰਥਿਵਿਸਿਨਾ ਯੋਕਮਕਹਯੋਪਗਟਨਿ
 ਹਚੈਪੁਨਾ ਏਕਏਕਕੁਤਤੈਜਤੈ। ਦੋਦੋਇੰਦ੍ਰੀਉਪਜੀਤਾਤੈ॥
 ੧੫ ॥ ਦੋ। ਪੰਚਭੂਤਸਤਮੀਸੀਮਿਲਮਨੁਉਪਾਜਿਓਪਹ
 ਚਾਨਾ। ਪੰਚਭੂਤਸਤਮਤੰਤੁਕੋਕਾਰਜਮਨੁਕੋਜਾਨਾ ॥ ੧੫੬
 ਪਾਚੈਗਿਆਨਾਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਗਟਪੰਚਥਿਤਪੈਜਾਸਾ। ਤੇਨਕੋਗਾ
 ਹਕਮਨਪ੍ਰਗਟਨਿਹਚੈਕਹਯੋਪਕਾਸਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਬਿਲਖਣ

ਖਿਦਾ ਖਿਦਾ ਮੈਂ ਯੁਗਮ ਮਨੁ ਬੁਧ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮਾ ਬਹਿਰਿ ਗਏ ਤਹਿ ਭਿੰ
 ਦੀ ਯੁਗਮ ਬੂਤ ਕਾਰਜ ਮਨੁ ਗਾਮਾ ॥੧੬੧॥ ਅੰਤ ਹਕ
 ਰੁ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਨੈ ਸੰਕਲਪਾ ਦੋ ਸੋ ਅਥ ਲੇਵਰ ਸਾਤ
 ਹੋ ਜਿਉ ਥੇ ਦਸ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾ ॥੧੬੨॥ ਚੋ ਸੰਕਲਪਾ ਥਿਕ
 ਲਪਾ ਨਿਹ ਚੈਰੀ ਕਾਰਾ ਚਿਤ ਦੁਨ ਸਾਥ ਪ੍ਰਗਟ ਬੀਚਾਰਾ
 ਸਥ ਦਸ ਪਰਸਰੁ ਪਰਸਰੀਯਾ ਵਿਖੇ ਗਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੰਬੰ
 ਧ ॥੧੬੩॥ ਥਰਨ ਅੰਦਾਨ ਗਾਮਨ ਪਹਚਾਨਾ ਥਿਸਰ
 ਗਾਮਨ ਦਤੈ ਸੰਪਨ ਜਾਨਾ ਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਵਿਖੇ ਕਹੈ ਸਥਾ

ਨਖਸਿਖਜੜਕੁ ਖੋਲ੍ਹਿ ਜੈ ਅਥਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਚੌ ॥ ਮਨਸਾਧਾਰ
 ਟਪਾਚਕੋ ਕਾਰਜ ਨਿਹਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਪੰਚਬ੍ਰਿਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨ ਕੀ ਗਹ
 ਨ ਕਰਤ ਨਿਤ ਮਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਪਾਚਕ ਪਾਠ ਕਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਟ
 ਮਨ ਬੁਧ ਮਾਹਿਥ ਸੇਖਾ ॥ ਬਿਲਛੁਣ ਪ੍ਰਤਿਖਿਣ ਜਾਣਤਿਹ
 ਕਾਰਜ ਭੇਦ ਯੁਗ ਦੇਖਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਚੌ ॥ ਪਾਚ ਪ੍ਰਾਣ ਬ੍ਰਿਤ
 ਵਾਯਾ ਵੈਕਾਰਾ ॥ ਵਾਯੁ ਰੂਪ ਨਿਹਚੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਪਾਚ ਭੂ
 ਤ ਜੜਾ ਨਿਹਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਤਤਅੰ ਸਸੰਜੋਗਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜੜ ਮਾਨਾ ॥
 ੧੬੭ ॥ ਚੌ ॥ ਭੋਭਗਵਨਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜੜ ਜੇ ਧੀ ॥ ਨਿਜਾ ਵਿਖੀ ਗੀ

ਆਨਕੈਸੰਤਿਹਰੀ। ਸੁਨੋ ਸਿੱਖਉਤਰਪੁਨਯਾਕੀ। ਦਰਸਾ
 ਉਨਿਹਰੇਪੁਨਤਕੋ॥੧੬੪॥ ਸੋੜਆਪਕੋਨਹੀਪੁਨਜਾਨੈ
 ਪਰਸਪਗਆਪਿਨਹਪਹਚਾਜੈ। ਸੁਵਿਖੈਸਬਦਦੀਗਿਆ
 ਨਹੀਜਾਹ। ਅੰਨਵਿਖੈਆਪਿਗਯਾਨਨਤਾਹ॥੧੬੫॥ ਉ
 ਦੀਵਿਖੈਉਭੈਜਜਥਰਨ। ਸਬਦਾਦਿਗਯਾਨਕੋਸਾਧਨਕਰਨ
 ਦੀਪਰੂਪਾਦਿਗਯਾਨਸਾਧਨਜਿਉ। ਸੋੜਸਬਦਾਰੀਆਨਸਾਧ
 ਨਤਿਉ॥੧੬੬॥ ਯਾਤੈਭਿਨਕਰਮੇਦੀਜੋਈ। ਸਾਧਨ
 ਸਿਧਾਪਛਨੋਸੋਈ। ਦਰਬੀਵਤਜਨੋਪੁਨਜਾਤੈ। ਅਤਯੰ

ਤਮਹਾਂਜੜਾਇਵੀਰਾਤੈ ॥੧੭੧॥ ਤੂਚੇਤੰਨਗਮਾਨਪਾ
 ਰੂਪਾਜੜਕੋਸਾਛੀਪੰਗਮਅਨੂਪਾਭਿਭੰਗਵਨਹੋਇਵੀ
 ਨਾਹਿ। ਸਬੋਥਿਕਾਰਹੈਂਤਿਹਮਾਹੀ॥੧੭੨॥ ਚੌਭੇ
 ਭਗਵਨਜੋਲੋਥਿਤਪਾਨਾਕਰਨਦਿਖੇਚੇਸਾਪਹਚਨਾ
 ਪਾਨਗਏਬਪੁਚੇਸਾਹੀਨਾਤੈਸੇਹੀਇਵੀਸਬਚੀਨਾ॥੧੭੩॥
 ਹਿਤੋਪਪਾਸਵਾਨਾਯਾਅਨੁਭੋਤੈਕੀਓਪਮਾਨਾਭਾਤੈਹੋਨਾ
 ਹਚੈਕਰਪਾਨਾਅਨਿਦਿਛਾਨਿਹਚੈਅੰਤਰਜਾਨਾ॥੧੭੪॥
 ਅਰੇਸਿਖਤੂਨਹੀਪੁਨਪਾਨਾਮਹਾਂਜੜਰੂਪਤਾਹਪਹਚਨਾ

ਸਿ
 ਭਿ

ਸੁਖਪਤਸੁਪਨਮੈਂ ਆਵਤਜਾਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਸੀਖਾਤਾ
 ੧੭੫ ॥ ਇਸਦੀ ਪੁਰਖਣੇ ਕਪਰਯੰਕਾ ਉਭੈ ਸੇਨ ਕੀ ਥੋੜੀ ਕੀ ਅਕਿ
 ॥ ਵਾਕੈ ਗੁਰ ਆਖੈ ਕੋਊ ਯਾਰਾ ਭੂਖਨ ਸਹਤ ਲੇਗਈ ਨਾਰਾ ॥
 ੧੭੬ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਜਾਤੈ ਅਤਯੰਤ ਮਹਾਂ ਜੜ੍ਹ ਪ੍ਰਾਨੁ ਨ
 ਤਤੈ ॥ ਪ੍ਰਬੁਧ ਹੋਇ ਜਾਨਤਾ ਇਤਚੇਤਾ ਯੈ ਮਤ ਕਹੈ ਕਹੈ ਸੰਕੇਤਾ ॥
 ੧੭੭ ॥ ਸਰਬ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਆਵਤਜਾਵਤ ਨਿਵਰਤਨ
 ਮਾਨ ਆਪਨੀ ਥਿਤ ਕੋ ਨਹੀ ਪਹਚਾਨਾ ਯਾਤੈ ਜੜ੍ਹਾ ਨਿਹਦੈ ਕਰ
 ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਚੈ ਕੈ ਸੇ ॥ ਲੇਸੇ ਸੁਨ ਕਹ ਗਾਊ ॥ ਨਿਹਸਿ ਸੇ ਕਰ

ਤੁਹਸਮਥਾਉਗਿਹਭਾਗਵਿਖੈਵਰਤਤਪੈਪ੍ਰਨਾਪ੍ਰਨਾ
 ਕੋਪੁਛਤਕੋਊਆਨਾ॥੧੭੬॥ ਇਹਭਾਗਵਿਖੈਹਮਵਰਤ
 ਤਜਾਤੈ॥ਪ੍ਰਨਾਅਸਮਰਥਕੋਨਕੋਤਾਤੈ॥ਯਾਤੈਥਿਤਾਅਪਿਨ
 ਹੀਜਸਤਸੁਨਾਨਿਹਚੇਕੀਓਪ੍ਰਗਟਤਾਤੈਪ੍ਰਨਾ॥੧੭੭॥
 ਚੈ॥ਨਨੁਜੜਪ੍ਰਨਕੋਸੈਮਨਧਰੈ॥ਜੜਬਪ੍ਰਜਾਤੈਚੇਸਾਕਰੈ॥
 ਜੜਅਪਿਜੜਕੋਚੇਸਤਜਾਨਾ॥ਕੋਕਵਿਖੈਦੇਖਤਸਥਮਾਨਾ॥
 ੧੭੮॥ ਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਪੈਨਜਬਚਲੈ॥ਸਾਖਾਥਿਖਪ੍ਰਨਸਾਥ
 ਲੈ॥ਗ੍ਰਹਛਾਦਨਾਅਨਠੈਰਲੈਜਾਇ॥ਮਨਬਚਜੜਕੋਯ

ਹੋਸੁਭਾਇ ॥ ੧੮੨ ॥ ਐਤੋ ਕਹਨ ਤੈਨ ਹਿਚੇਤਨ ਸੁਨਾਨ ਹੀ
 ਸੁਤੰਤਰ ਚੇਸਾ ਤਿਹ ਪੁਨਾ ਕਰਮ ਅਪੀਨ ਵਿਚਰਤ ਹੈ ਪੁਨਾ
 ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਰਮ ਨਿਮਿਤ ਉ
 ਦੇ ਜਾਗਤ ਥਿਤਿ ਜਾਗਤ ਸਿਸਕਾਰ ਬਾਸਤ ਚਿਤਾ ਸਬਾਇ
 ਵੀ ਮਨ ਬੁਧ ਗਹਨ ਕਰਾ ਯਾਉ ਪਸ ਸੰਗ ਜਾਨਤ ਗੁਨ ਪਰਾ
 ॥ ੧੮੪ ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚਰਤ ਜਾਤੈ ਕਰਮ ਨਿਮਿਤ ਪੁਨ
 ਕੋਤੈ ਤੈ ਗਮਨ ਗਮਨ ਪੁਨ ਕੋ ਜੋਈ ਕਰਮ ਅਪੀਨ ਜਾਨ ਪੁਨ
 ਸੇਈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਪੁਨ ਸਰੀਰ ਪਾਲਨ ਸਮਰਥ ਸੁਨਾ ਬਿਆ

ਪਾਰਸੀਨਸਮਰਥਜਨਪੁਨਾ ਯਾਤੈ ਜਕ ਨਿਹਚੈ ਕਰਪੁਨਾ ॥
ਨਹਿਚੇਤਨਤਾਤਮੇਮਾਨਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਪਾਚੈਪੁਨਪੁਨ
ਮਨਬੁਧਯੁਗਨਿਹਚੈ ਕਰਜਾਨਾ ਸਪਤਾਦਸਤੰਤੁਜਾਨਪੁਨ
ਜੇਈ ॥ ਭਿਗਸਗੀਰਕਹਾਵੈਜੇਈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸੂਖਮਸੂਖ
ਭਨਹੀਤੁਜਾਤੈ ॥ ਜਾਨਪੁਨਜਕ ਨਿਹਚੈਤਾਤੈ ॥ ਭੁਭਗਨ
ਜਬਮਨੀਥਰਹੋਈ ॥ ਦਰਨਸਵਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥ ੧੮੮ ॥
ਜਬਮਨੀਥਿਗਨਿਹਚੈਨਹੀਜਾਨੈ ॥ ਦਰਨਸਵਨਹੋਤਨਹੀਆ
ਨੈ ॥ ਹੀਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਵਨਸੁਨਾ ਯਾਅਨੁਭਵਤੈਮ

ਨਨਿਹਚੈਪੁਨਾ ॥੧੮੯॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
 ਯਾਏਅਨੁਭਵਕਰੈਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ਅਨੁਰਾਗਮੈਰੋਮਨਗਾਯੀਅਬਖੁ
 ਨਨਿਹਚਲਹੁਦੈਭਯੋ ॥੧੯੦॥ਉਭੈਭਿਤਕੋਬੇਤਾਜੇਧੈ ॥
 ਸੋਅਨਨਹੀਦਸਾਮਨਕੋਧੈ ॥ਦਾਹੀਮਨਕੋਬੁਧਪਛਾਨਾ ॥
 ਬਿਲਛਲਖਿਲਖਿਲਪਤਿਤਿਹਜਾਨਾ ॥੧੯੧॥ਸਦਾ
 ਯੁਗਪਤਯੁਗਨਹੀਜੋਈ ॥ਏਕਨਾਸਏਕਉਤਪਤਿਹਈ
 ਜਬਸੰਕਪਵਿਕਲਪਹੈਇਸੁਨਾ ॥ਤਬਕਹੀਏਮਨਰੂਪਪ੍ਰ
 ਗਟਪੁਨਾ ॥੧੯੨॥ਬਿਨੁਸਦਾਨਯਾਤੈਮਨਹਯੈਅਭੁ

ਵਸੁਖਪਤਵਿਖਤਿਹਪਏਯੋਯਹਅਨੁਕਵਮੁਖਕੋਵਿਦਹ
 ਭਿ। ਤੂੰਮਨਸਹੀਨਿਹਚੈਕਰਜਾਈ॥੧੯੨॥ ਸੁਤਿਅਭਾਤਮ
 ਨੋਮੋਜਾਤਮਿਤਤਤੈਵਬਲੀਅਤੋ॥ ਚੋ। ਹੋਨਹੀਲਿਗਸ
 ਗੀਰਕਦਾਂਚਿਤਾਯਹਨਿਹਚੈਉਪਜਯੋਸੁਨਮੇਰੋਹਿਤਾਯਤੈ
 ਲਾਭਕਰਾਮੁਹਿਪਯੋ। ਜੋਗਗਗਿਆਨਮੋਹਿਸਮਝਾਯੋ॥
 ੧੯੩॥ ਚੋ। ਸੁਨਸਿਖਮਨਸਾਵਧਾਨਕਰਾਜਾਤੈਸੈਜਾਹਿ
 ਸਭੈਜਗਜਬਤੁਲਿਗਸਗੀਰਨਹੋਈ। ਤਬਗਮਨਗਮਨ
 ਤੋਹਿਨਹੀਕੋਈ॥੧੯੪॥ ਸੁਰਗਨਕਕਾਦਿਭੋਗਅਪਿ

ਜਿਤੋ ਘਨਹੀਤੁਏਕਾ ਨਿਹਚੈਕਰਤਿਤੋ ਜਾਨੁਭੰਗੁਜਿਉਪੀ
 ਗੋਇਨਗਾਨਹੀਗਮਨਾਤਿਹਯਾਗਮਨਚਿਤਧਰਾ॥੧੯੬
 ਪਾਰਥਧਫਲਭੋਗਤੋਹਨਹੀਜਾਤੋ ਅਤੁਕਤਰੁਪਤਿਨਿਹਚੈਤਾ
 ਤੋ ਭੋਗਵਨਸਕੈਸੇਂ ਸੇਸੇਂ ਦੇਹਜਾਨੁਭੰਗਾਲੈਜੈਸੇ॥
 ੧੯੭ ਵਿਖੇਭੋਗਨਿਹਚੈਪਹਚਾਨਾ ਵਿਦੀਭੋਗਸਾਧਨਤਿ
 ਉਮਾਨਾਅਨਬੁਧਭੋਗਤਾਪ੍ਰਗਰਦਿਖਾਉ॥ਤੁਮਯਹਚਾਰ
 ਨਹੀਸਮਝਾਉ॥੧੯੮॥ਅਰੰਭਕਰਮਫਲਭੋਗਨਤੋਹ॥
 ਤੁਸਾਛੀਵਿਸ਼ਾਨਿਤਿਜੇਹਾ ਹੋਗੁਰਜਾਗਤਸਪਨਵਿਖੇਸੁਖ

ਸੁਖਦੁਖਾਨੁਭਵੋਤਪ੍ਰਗਟਪਨਾ ॥ ੧੯੯ ॥ ਮੁਝਕੋਨਹੀਕੋ
 ਸੋਸੁਖਦੁਖਦੋਉਤਰਕਹੋਪ੍ਰਗਟਨਿਹੈਸੋ ॥ ਸੁਲਭਿਸੁਚੀਚ
 ਖਰੋਗਸੁਨਾ ॥ ਉਦਰਵੇਦਨਾਆਦਿਜਾਨਪੁਨਾ ॥ ੧੯੦੦ ॥
 ਸੁਖਪਤਾਅਵਸਤਾਪਾਪਤਮਾਹੀ ॥ ਬੁਧਵਿਵਹਾਰਤਹਾਂਕਛੁਨ
 ਹੀ ॥ ਤਹਾਂਸੁਖਦੁਖਭਾਸਤਨਹੀਜਾਨਾ ॥ ਬੁਧਧਰਮਸਬਨਿਹਚੈ
 ਮਾਨਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਅੰਨਵੈਦਿਤਰੇਕਬੁਧਿਸੋਜਾਕੀ ॥ ਹੋਤਪਤੀ
 ਤਨਹੀਤਬਤਾਕੀ ॥ ਯਾਤੈਨਹੀਤਵਧਰਮਸੁਖਾਇ ॥ ਖੇਤ੍ਰਧਰ
 ਮਨਿਹਚੈਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ ॥ ੨੦੨ ॥ ਤੈਆਪਨਪੈਖੇਤ੍ਰਪਛਾਨੀ

੨੬
 ਸੁਖਾਇਆਪਕੋਤਾਤੈਮਾਨੀ। ਜਿਉਜਲਚਾਂਦਮੂਰੁਸਤ
 ਮਾਨੀ। ਨਤਿਉਖੇੜਧਰਮਮਾਨਤਅਗਮਾਨੀ। ੨੦੨। ਤੂੰਖੇੜ
 ਗਖੇੜਕੋਸਾਖੀ। ਯੈਕਿਤਾਂਤਕਗਨਿਹਚੈਭਾਖੀ। ਸਾਸਤ
 ਸੁਖਯਾਹੀਪਰਗਾਉ। ਤਾਤੈਸੰਸੇਸਕਲਮਿਟਾਉ। ੨੦੪॥
 ਸਗੀਰਪੰਘਾਪੇਪਾਕਿਤਾਸਿਥਤਸੁਨਾ। ਸਗੀਰਵਿਖੇਵਿ
 ਆਪਕਚੇਤਨਪੁਨਾ। ਸਗੀਰਸਪਰਸਹੋਤਨਹੀਜਾਹ॥
 ਤੂੰਖੇੜਗਚੇਤਨਨਿਤਆਹ। ੨੦੫॥ ਸੁਤਿਕੋਅਰਥਕਹੈਅ
 ਬਜਾਤੈ। ਕਾਮਾਦਿਧਰਮਮਨਕੇਕਹੈਤਾ। ਕਾਮਸੰਕਲ

ਪਹਿਲਾ ਨਸਰਧਾਜੋ ਅਸਧਾਧਿਤਾਧਿਤਲੰਜਾਸੋ॥
 ੨੦੬॥ ਗਯਾਨ ਅਗਯਾਨ ਜਾਨ ਕੇ ਜੋ ਹੈ॥ ਅਨ ਕੇ ਧਰਮ ਸਬੈ ਸੁ
 ਨ ਜੋ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਬਚਨ ਸੁਨ ਮਾਨਾ॥ ਇਛਾ ਦਵੇਖ ਸੁ
 ਖਦੁਖ ਪਛਾਨਾ॥ ੨੦੭॥ ਸਪਾਤ ਚੇਤਨਾ ਧਿਤ ਸੁਨ ਜਾਤੈ॥
 ਏਸ ਬਥੈ ਧਰਮ ਕਹੈ ਤਾਤੈ॥ ਏਸ ਬਕਾਰ ਖੇਤ ਤਾਤੈ ਪਹਚਾ
 ਨਾ॥ ਤੁਖੇ ਭਗਚੇਤਨਾ ਵਿਗਯਾਨਾ ਪੁਨਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁ
 ਨਾਉ॥ ਰਾਗ ਦਵੇਖਾ ਇਛਾ ਪੁਨ ਗਾਉ॥ ਸੁਖਦੁਖਾ ਦੇ ਅਨੇਕ
 ਧਰਮ ਜੋ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਖੈ ਸਬਦ ਰਤ ਹੋ ਸੋ॥ ੨੦੮॥ ਅਸੁਖੁ ਪਤ

५०
 ਵਿਖੇ ਜਬ ਬੁਧ ਬਿਲੀਨਾ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਦੇ ਨਾ ਸਸਬਰੀ ਨਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਬੁਧ ਧਰਮ ਸਬ ਜਨਾ ਨਾ ਜਿਆ ਤਮ ਕੇ ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ
 ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਧਰਮ ਸਬ ਗਾਏ ॥ ਸਾਛੀ ਚੇਤਨ ਰੂ
 ਪਾਇ ਖਾਏ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਘੁ ਤਿ ਗੁਰੁ ਅਨੁਭਵ ਵਾਨਾ ॥ ਹੋ ਨਹੀ
 ਲਿੰਗ ਸਗੀਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਤਮ ਗੁਣ ਸੁਭ ਯੋ ਸੁਖ
 ਕਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਨਕੁ ਮੁਖ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਨਵ ਗੁਣ ਹਰਿ ਤਸਿ
 ਖਤੁ ਭਯੋ ॥ ਖੇਡ ਗਾਏ ਆਤਮਾ ਸਾਛੀ ਨ ਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਚੋ ॥
 ਭੋਗ ਵਨ ਨਵ ਗੁਣ ਕਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਹ ਚੈਕਰ

ਜੈਨਾ ਬੁਧਰਾਗਪੁਯਤਨਵਦੇਖਸੰਸਕਾਰਾਧਰਮਾਧਰ
ਮਸੁਖਦੁਖਾਨਿਰਧਾਰਾ॥੩੧੩॥ਅੰਤਰਭਾਹਰਕਰਨ
ਵਿਖੰਭਨਾਹੋਸਬਕੋਪੇਰਕਾਨਿਹਚੈਪੁਨਾ॥ਇਵੀਦੇਹਪੁ
ਨਮਨਬੁਧਾਹੋਪੇਰਕਸਾਖੀਆਤਿਸੁਧਿ॥੩੧੩॥
ਇਨਤੋਕੁੰਨਕੋਲੋਜਾਤੋਨਹੀਜਨਤਨਿਹਚੈਕਰਤਾਤੋ॥
ਯਹਕੁਮਾਰਚਿਤਵਿਖੰਭਾਤਿਕੁਹਾਰਕੋਨਰੂਪਮੇਰੋਸੁਉਚਾਰੋ
੩੧੪॥ਚੋਰਾਤੁਮਜੁਕਹਤਨਹੀਜਨਤਹੋਪੁਨਾਯਹਤੇਰੋਕਾ
ਰਨਬਪੁਰੋਸੁਨਾਅਵਿਆਕਿਤਮਗਮਨਨਮਹੋਜਾਕੋ

॥ ਤੁਗਿਆਤਾ ਸਾਛੀ ਪੁਨਤਾ ਕੋ ॥ ੨੧੫ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸ
ਬਾਦਿ ਸਜੁ ਆਹਾ ਤੁਸਬ ਕੋ ਗਿਆਤਾ ਨਿਰਬਾਹਾ ਨਹੀ
ਆਪ ਕੋ ਜਾਨਤ ਜਾਤੈ ॥ ਐਸੇ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਤਾ ਤੈ ॥ ੨੧੬
॥ ਘਰ ਤੋਰੀ ਆਤਮ ਅਗਿਆਨਾ ਕਾਰਣ ਸਰੀਰ ਤੋ ਹਿਤਿ ਹਜਾ
ਨਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਆਸੈ ਤੁਨਿ ਹਥੈ ਕਗਾ ਭਾਵੁ ਰੂਪ ਤੂੰ ਸੁਤੈ ਸੁਤਿ ਤਰਾ
੨੧੭ ॥ ਤੁਝ ਤੈ ਅੰਨ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋ ॥ ਤੂੰ ਕਹਤ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸੋ ॥
ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕੋ ਆਸੈ ਜੋ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤੋ ਤੁਹੀ ਗਿਆਨ ਪਾਨ ਸੋ ਹੈ ॥
੨੧੮ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਹਾ ਭੁਮ ਕੋ ਤੁਜਾਨੈ ॥ ਤੁਝ ਤੈ ਨ ਜਾਨਤ ਸਬ

ਪਹਚਾਨੈ ਯਾਤੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਤੁਹਯੈ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕੋ ਆ
 ਸੇ ਲਹੀਯੋ ॥੨੧੯॥ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਕੋ ਗਿਆਤਾ ਜੋ ਹੈ ॥
 ਸਾਛੀ ਯੁਗਮ ਸੁਤੰਤਰ ਸੇ ਹੈਂ ॥ ਦਿਸ ਰੂਪ ਤੂੰ ਨਹੀ ਪੁਨ ਜਾਤੈ ॥
 ਤੂੰ ਦਿਸੁ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਤਾ ਤੈ ॥੨੨੦॥ ਸੁਛਮ ਸਭੁ ਲਾਇ ਸਤੰ
 ਨਿਆਰੈ ॥ ਤਿਉ ਕਾਰਨ ਬਪੁਤੈ ਨਿਰਧਾਰੈ ॥ ਸੋ ਗੀਰਤੀ ਨ ਕੈ
 ਆਸੈ ਤੂੰ ਸੁਨਾ ॥ ਇਨ ਤੈ ਸਦਾ ਬਿਲਛਨ ਤੂੰ ਪੁਨਾ ॥੨੨੧॥
 ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਾਛੀ ਸਬ ਕੋ ਜੋ ॥ ਚੈ ਕੈ ਨੇਇ ਉਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟਾਸੈ ॥
 ਅਖੰਡ ਏਕਾਇਆ ਨਾਇ ਕਰੰਟਾ ॥ ਅਨਵਾਛਿਨਾ ਬਿਓਮਾਨਿ ॥

ਉਭਾਂਤਾ ॥੨੨॥ ਮੈਕੋਰੀਉਓਕਹਤ ਸੁਜਾਤੈ ਅਕਹਮ
 ਚਰਜਹੋਤ ਮੁਹਿਤਾਤੈ ਅਥਾਨਿਹਸਿਸੈ ਹੁਵੈ ਸੁਨਸਾਧਾ ॥
 ਸਿਸੇਰੂਪਕਰੈ ਸਬਥਾਧਾ ॥੨੩॥ ॥ ਦੁਅਦਸਵਸੇਖ
 ਨਾ ॥ ਈਵੀਸੁਆਤਮਕੋਨਹੀਜਾਨੈ ॥ ਤਿਉਸੁਬਿਤਕੋਨ
 ਹੀਪਹਚਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਅਪਿਨਹੀਜਾਨਤਜੇਈ ॥ ਅਤ
 ਅੰਤਮਹਾਂਜੜਜਾਨੇਈ ॥੨੪॥ ਮਨਸੁਆਤਮਜਾਨਤ
 ਨਹੀਜੈਸੈ ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਪ੍ਰਨਜਾਨਤਨਹੀਤੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਸ
 ਪਰਬੁਧਾਦਿਕਵਿਵਹਾਰ ॥ ਨਹੀਸਮਰਥਕਰਬੈਕੋਧਾਰ ॥

੨੨੬ ॥ ਅਤ੍ਰਿਤਮਹਾਂਜੌ ਮਨੁ ਬੁਧ ਜਾਨਾ ਮਨੁ ਬੁਧ ਕੋ ਗਿ
ਆਤਾ ਤੂ ਮਾਨਾ ॥ ਤੂ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਵਿਗਿਆਨਾ ਤੂ ਤੈਥੀ
ਨਸਬੈ ਜੌ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਯਾ ਤੈਗਿਆਨੁ ਰੂਪ ਤੁਝ ਆਹਾ ॥
ਯਥਾ ਰਾਹਿ ਸਿਰਸਿ ਰਹੈ ਰਾਹਾ ॥ ਤਥਾ ਤੂ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਤੂਹ
ਯੈ ॥ ਯਾਹੀ ਪਰਸੁ ਤਿਨਿ ਹੋ ਚੈ ਕਹੀਯੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਜਿਹ ਕ
ਰਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਗੰਧ ਗਾਹ ॥ ਜਿਹ ਕਰ ਬਾਨੀ ਬਿਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ
ਜਿਹ ਕਰ ਸੁਆਦ ਬਿਜਾਨ ਤਜੇਣੀ ॥ ਜਿਸ ਚੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ
ਪਨਸੇਣੀ ॥ ੨੨੮ ॥ ਬੇਤਾ ਸਕਲ ਬਿਸੁ ਕੋ ਜੋਹੈ ॥ ਬੇਤਾ ਅੰਨ

ਤਸਨਹੀਕੋਏ॥੧੬॥ਜਗਆਗੈਪੁਰਖਪੁਰਾਨਾਜਾਹਭਾਸਸਬਭਾ
 ਸਤਮਾਨ॥੧੭॥੬॥ਸਿਮਿਤਸੁਨੋਭਗਵਾਨਵਚਨਅਬਾ॥੬੬॥ਪਰੈ
 ਸੁਵਿਖਜਾਨਿਤੈਸਬਾ॥੬੬॥ਪਰੈਜਨਮਨਜੇਵੀ॥ਅਨਤੋਂਪਰੈਬੁਧਿ
 ਏਸੇਵੀ॥੧੭੦॥ਬੁਧਿਪਰੈਜੋਨਿਹਚੇਆਹਾ॥ਖਰਮੇਦੁਰਪਹਚਾ
 ਸਤਹਾਸਤਾਚਿਤਾਨੰਦਰੂਪਨਿਰੰਤਰਾ॥ਸਬੋਗਿਆਨਜਾਕੈਅਭਿ
 ਅੰਤਰਾ॥੧੭੧॥ਅਬਾਥਿਧਮੁਖਕਰਕਰੋਪਥੋਧਾ॥ਸੁਤਿਸਿਮੁ
 ਤਨਿਆ॥੬੬॥ਕਰਨਿਹਚੇਸੋਧਾ॥ਯਾਤੈਨਹੀਤੋਰੈਅਗਿਆਨਾਜੈਸੇ
 ਆਦਿਤਮੈਤਮਹਾਨ॥੧੭੨॥ਅਗਿਆਨਨਿਵਰਤਕਜੇਹੈਗਿਆਨ॥

੩੩

॥ ਸੋ ਤੇ ਨਹੀ ਤੇ ਰੇ ਪਹਚਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਗਿਆ ਸਭ ਪੁਰੁ ਤੇ ਤਗਾ ਅਗਿਆਨੀ
 ਅਨਸਾਛੀ ਜਾਨਿ ਰੇ ਤਗਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਦੀ ਪਕੋ ਜਾਤੈ ॥ ਅਨ
 ਦੀ ਪਾਇਛ ਨਹੀ ਤਾਤੈ ॥ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸਹੁ ਪਜੋ ਹਯੋ ॥ ਰਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਅੰਗੁ ਪਯੋ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਬੰਧ ਅਰੁ ਮੋਖਾ ॥ ਨਹੀ ਤੁਣ
 ਮੈ ਸਾਛੀ ਨਿਰਦੋਖਾ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਹੁਪਤੁ ਜਾਤੈ ॥ ਤੇ ਰੇ ਨਹੀ ਉਪਾਧਸੀ
 ਘਾਤੈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਯਾਤੈ ਤੂ ਚਿਦਰੂਪ ਕਹ ॥ ਸੁਨਾ ਸਤਹੁ ਪਤੁ ਹਿਦਰ
 ਸਾਵਤਰੀ ਪੁਨਾ ॥ ਚਖਾ ਆਦਿ ਈਦੀ ਪੁਨ ਪੈ ਜਾ ॥ ਆਦਿ ਤ ਅਨੁਗ
 ਹਕ ਰਸੇ ॥ ੧੩੬ ॥ ਇਕੁ ਵਤੁ ਅਕੁ ਥਰੁ ਪਹਚਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਅ

ਦੁਨਕੁਮਾਰਪੁਨਜਨਾਸ੍ਰਵਾਦਿਕਕੁਮਸੋਗਨਲੀਜੋਯਹਗਿਆ
 ਨੇਵੀਦੇਵਸੁਨੀਜੋ॥੩੩੭॥ਆਵਿਤਆਵੇਕਿਪਾਕਰਜਾਭੋ॥ਨਿ
 ਜਾਵੇਖਾਨਮੇਵਰਤਤਰਤੋਤਹਾਂਬੁਧਕਰਵਕੋਨਿਜਾਵਿਵਹਾਗ॥
 ਅਨੁਭਵਕਰਤਪ੍ਰਗਰਭਿਰਧਾਗ॥੩੩੮॥ਤੂਚੇਤੰਨਅਮਲਾਅਤ
 ਰੂਪਾਇਵੀਵਿਖੇਦਸੁਯੁਗਭੂਪਾਸ੍ਵਿਸ੍ਵਾਵਿਸਾਕਾਰਹੋਇਜ
 ਥਾਅਵਸਥਾਜਾਗਤਹੁਦੋਨਿਹਚੇਤਥਾ॥੩੩੯॥ਤੂਜਾਗਤਕੋ
 ਸਾਖੀਨਿਤਾਚੇਤਨਰੂਪਅਖੇਪਰਚਿਤਾਜਾਗਤਸੀਸਕਾਰਥਾ
 ਸਨਜੇਈ॥ਤਿਹਪਤੀਤਬੁਧਾਸੀਜੇਈ॥੩੪੦॥ਜੋਸੇਬਸਤ੍ਰ

ਫੂਲਪੁਰਦੇਤਾ ਫੂਲਸੁਗੰਧਬਾਸਨਲੇਤਾ ਤੁਚੇਤਨਅਤਿਉਜਲ
 ਜਾਤੈ ॥ ਦਸਾਰੂਪਯੁਗਮਕੋਤਾਤੈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਦਸਾਰੂਪਕੋਧਾ
 ਗ ॥ ਕਰਪ੍ਰਣਾਮਸੁਪਨਬੀਚਾਗ ॥ ਜਾਗਤੁਕਾਵਅਭਾਵਵਿਖੇਸੁ
 ਨਾ ॥ ਭਾਵਰੂਪਕਗਗਿਆਨਹੋਤਪੁਨਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਜਿਉਪਦਾਰਬ
 ਜਾਗਤਮੇਦੇਖੈ ॥ ਤਿਉਸੁਪਨੇਪ੍ਰਗਟਪਰੇਖੈ ॥ ਅਭਾਵਰੂਪਭਾ
 ਵਜਿਉਭਾਸੈ ॥ ਜਿਉਰੀਧਰਬਨਗਰਸੁਪਕਾਸੈ ॥ ੨੪੩ ॥ ਅਸਵਾਮ
 ਨਪ੍ਰਣਾਮਸੁਪਨਸੁਨਾ ॥ ਗਜਉਰਗਯਦੇਰੂਪਧਰਪੁਨਾ ॥ ਅਸਵ
 ਸੁਪਨਾਅਵਿਦਿਆਤੈਜਿਉ ॥ ਸੀਖਰਜਤਜਿਉਭਾਸਤੈਤਿਉ ॥

੨੪੪॥ ਗੁੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਵਸਾ ਦੇ ਉਹ ਤਿਹ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨ ਤੁਸੀਂ॥ ਜਾ ਕੁਤ
 ਸੁਪਨਾ ਅਵਸਥਾ ਯੁਗ ਜੋ॥ ਸਰਬ ਸੰਸਕਾਰ ਬੁਧਿ ਸਾਹਿਤ ਜੋ॥ ੨੪੫॥
 ਅਵਸਥਾ ਯੁਗ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਚੀਨਾ ਮੂਲਾ ਅਵਿਦਿਆ ਮੈਂ ਸਥਲੀਨਾ॥
 ਸੰਸਕਾਰ ਗੰਭੀਰ ਸਿਸਟ ਸੁਜਾਤੈ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਤੀਨ ਬਿਤ ਹੈ ਤਾਤੈ॥ ੨੪੬॥
 ਸਾਖੀ ਤਕਾਰ ਪੁਨ ਸੁਖਾ ਕਾਰ ਸੁਨਾ॥ ਅਵਸਥਾ ਅਗਨ ਕਾਰੀ
 ਨਪੁਨਾ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਤੁਝੈ ਮੈਂ ਲੀਨਾ॥ ਬਿਸਾਮ ਕਰਤ ਤੁਝੈ ਮੈਂ ਇ
 ਉਚੀਨਾ॥ ੨੪੭॥ ਗੰਨ ਗਵਿਕਲ ਪਾਨ ਭਵਤ ਹਾਂ ਹੋਇ॥ ਸੁਖ ਪਤ
 ਅਵਸਥਾ ਜਾਨੈ ਹੋਇ॥ ਨਹੀ ਕਰੁ ਕਾਮ ਕਾ ਅਨਾਜ ਮੈਂ॥ ਨਹੀ ਕਰੁ

ਸੁਪਨਦੇਖੀ ਮੇਤਾ ਮੇਂ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਖਰੂਪ ਸਖੀ ਪਤਨਿ ਹਰੈ ਜਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਰੂਪ ਤਹਾ ਜੀਵ ਪਛਨਾ ਯੈ ਸੁਖ ਪਤ ਕੋ ਜਨ ਤਜੇ ਵੀ ॥ ਸੁਖਰੂਪ ਸਖੀ
 ਤੁਸੇ ਵੀ ॥ ੨੪ ॥ ਅਵਸਥਾ ਤੀ ਨ ਮਾਹਿ ਜੁ ਅਛੁਤਾ ਭਾਵ ਅਭਾਵ
 ਸਾਖੀ ਅਨੁਸੁਤਾ ॥ ਅਵਸਥਾ ਤੀ ਨ ਬਿਲਛਨ ਜੇ ਵੀ ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ
 ਸਾਖੀ ਤੁਸੇ ਵੀ ॥ ੨੫ ॥ ਤੀ ਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਭਾਵ ਰੂਪ ਜੋ ॥ ਅਚਲ ਅ
 ਥੰ ਰੂਪ ਨਿਹਚੇ ਸੋ ॥ ਅੰਨ ਅਸੰਤ ਸੰਤਾ ਜਾਤੈ ॥ ਜਾਨਤ ਤੂ ਨਿਹਚੇ ਕ
 ਰਤਾ ਤੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਸੰਤਾ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦਿਖਾਊ ॥ ਸੁਸੰਤਾ ਗਿਆਨ ਸੇ
 ਸਮਝਾਊ ॥ ਗਿਆਨ ਸੇ ਬਿਨ ਨ ਸੰਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਸੰਤਾ ਅਨੁਭਵ ਸੇ

ਥਿਸਮੋਇ ॥ ੨੫੨ ॥ ਯਾ ਤੈਸੰਤੰ ਰੂਪ ਤੁਹਯੋ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਤੈਰੋ ਅ
 ਬਰਹਯੋ ॥ ੨੫੩ ॥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਖੇ ਸੁਨਯਾ ਤੈ ॥ ਨਿਜਾ ਵਿਖੇ ਰੂਪ ਤੈ
 ਅਤਿ ਦੁਖ ਤਾ ॥ ੨੫੪ ॥ ਤੁਏ ਸੁਖ ਰੂਪਾ ਵਿਖੇ ਵਿਸਾਮਾ ਕਰਤ
 ਭਲੀ ਭਿਯੋ ਨਿਹਚੈ ਜਾਮਾ ॥ ਸੁਖ ਰੂਪ ਨਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਨ ਬੁਧ ਪੁਨਾ ॥
 ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਵਤ ਹੈ ਨਿਹਚੈ ਸੁਨਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚੇਤ ਸੁਪਤ ਤੈ ਜਬ ਉਤਥਨਾ
 ਨਿਜਾ ਥਿਆ ਪਾਰਸਮਰਥ ਪਛਾਨਾ ॥ ਯਥਾ ਪਰਸੁਰੀ ਨਵਤ ਦੇਖਾ ॥
 ਯਥਾ ਪਟਸੁਗੰਧ ਵਤ ਪੇਖਾ ॥ ੨੫੬ ॥ ਯਾ ਤੈ ਵਸ ਰੂਪ ਆਨੰਦਾ ॥
 ਜਿਹ ਜਨੈ ਮਿਟੈ ਸਬਦੰਦਾ ॥ ਬਹਮਾਇ ਪੀਪੀਲਕਾ ਤਅਨੁ ਸੁਤਾ ॥

ਸਾਛੀ ਅੰਤਰਜਾਮ ਅਛੂਤਾਂ ॥੨੫੬॥ ਅਦੁਤੀ ਘਰੁ ਪਤੁ ਜਾਤੈ ॥ ਯਾ
 ਪਰਸਤਿ ਭਾਖੈ ਪੁਨਤਾਤੈ ॥ ਏਕ ਦੇਵ ਸਬ ਮੇਂ ਅਤਿ ਗੁਢਾ ॥ ਬਿਆਪ
 ਕ ਸਰਬ ਸਾਛੀ ਅਰੁਢਾ ॥੨੫੭॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਅੰਤਰ ਆਤਮ ਜੋ ॥
 ਏਕ ਅਖੰਡ ਤੋ ਹੈ ਨਿਹ ਚੈਸੋ ॥ ਕਰਮ ਆਪੀ ਪੁਸਰਬ ਮੇਥਾਸਾ ਚੇਤ
 ਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਾਛੀ ਭਾਸਾ ॥੨੫੮॥ ਚੈ ॥ ਨਨੁਪ੍ਰਪੰਚ ਸਾਖੀ ਜੋ ਕਹੈ
 ॥ ਸਦੁਤੀ ਯਕੈ ਸੈਂ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ ਸੁਨੁਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਦ ਵਿਕਾਰ ਜਿਉ ਜਾਤੈ ॥
 ॥ ਸੁਰਨ ਵਿਕਾਰ ਸੁਰਨ ਤਿਉ ਤਤੈ ॥੨੫੯॥ ਤਤੁ ਵਿਕਾਰ ਤਤੁ ਜਿਉ
 ਜਾਨਾ ॥ ਚਿਦ ਵਿਦਰਤ ਚੇਤਨ ਤਿਉ ਮਨਾ ॥ ਵਿਦਰਤ ਰੰਜੁ ਸਰਪ ਜਿਉ

ਕਹੀਯੋ ॥ ਸੁਕਤਗਤਾਜਿ ਉਤੈ ਸੈਲ ਹੀਯੋ ॥ ੨੬੦ ॥ ਯਾਤੈ ਤੂੰ
 ਅਵੁਦੈ ਤਸਹੂਪਾ ॥ ਅਖੰਡੁ ਤੁਦਿਖਾ ਵਤਹੈ ਪੁਨਰੂਪਾ ॥ ਸਜਾਤ
 ਬਿਜਾਤ ਸੁਗਤ ਭੇਦ ਜੋ ॥ ਤਾਤੈ ਰਹਤਾ ਤਮਹੈ ਜੋ ॥ ੨੬੧ ॥ ਅ
 ਖੰਡੈ ਕਰਸ ਸੈਧਵ ਪਨ ਜਿਉ ॥ ਅਥਾ ਅਚਲੰਤੁ ਦਿਖਾ ਵਤਹੈ ਤਿ
 ਊ ॥ ਜਨਮ ਮ੍ਰਿਤਤੈ ਰਹਤਾ ਅਚਲ ਸੁਨਾ ॥ ਅਜੰਤੁ ਦਿਖਾ ਵਤਹੈ ਅ
 ਥਕੈ ਪੁਨਾ ॥ ੨੬੨ ॥ ਕਾਰਣ ਗਹਿਤਾ ਨਾਇ ਅਜੋਜਾ ॥ ਅਕ੍ਰੈ ਰੂਪ
 ਦਿਖਾ ਵਤ ਪੁਨਸੋ ॥ ਜਿਉ ਕ੍ਰਮ ਕਸਨ ਮੁਖ ਸੰਤਾ ਕਗ ॥ ਜਗਮਾਯ
 ਲਿਹ ਕਰਤ ਚੇਸਾ ਚਰਿ ॥ ੨੬੩ ॥ ਤਥਾ ਹਿਕਾ ਰਜਾਨਾ ਅਕਾਗ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਜੀਵ

ਥੀਪੀਤਕਰਮਪੈਂਜੋਈ। ਪੰਚੇਤਪਹਚਾਨੋਈ। ਸਗੀਗੰਢਿਦੀ
 ਭੀਨਾਭੀਨੋ। ਚੇਸਾਬਿਬਧਦੇਵਪੰਚਮਸੋ। ੨੬੮। ਸਾਚਿਦਾਨੰ
 ਦਾਅਕ੍ਰੈਸਰੂਪਨਿਤਾ। ਸਤਸੁਭਾਵਤੇਗੋਨਿਹਯੋਚੇਤਿ। ਅਗਸ਼ੀ
 ਉਸਨਵਤਜਾਨੋਤਾਸਾ। ਗਵਿਪ੍ਰਕਾਸਜਿਉਤਾਕੋਕੁਸਾਸਾ। ੨੬੯
 ਅਥਕੂਟਸਥਸਰੂਪਾਇਖਾਉ। ਕੂਟਸਥਾਨਿਗਵਿਕਾਰਸਮਾਏਉ।
 ਕੂਟਵਤ੍ਰਤਿਸਤਸੇਕੂਟਸਥਾ। ਅਯੋਜੋਚੇਤਨਾਵਦੈਵਸਤਾ। ੨੭੦।
 ਅਨੰਤਰੂਪਾਥਸੁਨੋਪ੍ਰਗਟਜੋ। ਦੇਸਕਾਲਤੈਅਨੁਵਛਿਨੋਜੋ।
 ਅਵਿਅਕਤਾਅਗਦਿਪ੍ਰਥਵੀਪਰਜੀਤਾ। ਬਾਪਕਸਬਮੇਪੁਰ

ਨਮਨੀਤਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ਪਟਉਤਪਤਪੁਰਬਨਭਜੈਸੇ ॥ ਬਮਕਰੁਪ
 ਸਰਬਮੇਤੈਸੇ ॥ ਐਸੇਬਿਯਾਪਕਚੇਤਨਜਾਨਾ ॥ ਅਨੰਤਰੂਪਤਤੈ
 ਪਹਚਾਨਾ ॥ ੨੧੨ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਅਥਗਾਉ ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਾਤਿਹਦਰਸਾਉ ॥ ਸਬਕੋਚੇਤਨਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ॥ ਸੁਰਜਸੋ
 ਮਾਅਗਨਿਕੋਭਾਸਕਾ ॥ ੨੧੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾਨਤੁਝਕੋਸਬਜਾਤੈ ॥
 ਤੂਦ੍ਰਿਸਮਾਨਿਹਚੈਕਰਤਾਤੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾਨਤੁਝਕੋਨਹੀਹੋਇ ॥
 ਤੁਝੈਤੰਗੁਜਾਤਾਐਰਸਕੋਇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਤੁਝਹੀਕੋਅਨੁਭ
 ਵਯਹਹੋਤਾ ॥ ਤੂਸਤਾਚਿਤਅਨੰਦਉਦੇਤਾ ॥ ਸੁਅੰਜੋਤਤੂਸੁ

ਸਿਥੇਟਸੁਨਾ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਕਤੂਨਿਹੈਪੁਨਾ॥੨੭੫॥ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ
 ਏਖਾਵਤਹੈਅਥਜਾਨਾ॥ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਜੀਵਈਸਕੋਆਨਾ॥
 ਸਥਤੇਪਰੈਪਰੈਕਰਲਹੈ॥ਪ੍ਰਤੰਗਾਤਮਾਤਾਕੋਕਹੈ॥੨੭੬॥
 ਜੜਅਨਿਤਹੈਕਾਰਾਥਿਲੱਛਨਾਪ੍ਰਤੰਗਾਤਮਾਕਹੈਥਿਚਛ
 ਨਾ॥ਤੰਵਮਸਮਾਇਵਾਕ੍ਸ਼ਹੈਜੋਈ॥ਅਨ ਅਨੇਕਕਹੈਸੁਤਿਸੋ
 ਈ॥੨੭੭॥ਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਯੋਸਥਸੁਤਿਗਾਵਤਾਸਰਬਾਦਿ
 ਸਸਾਛੀਸਮਾਵਤਾਯਾਤੈਸਤਚਿਤਅਨੰਦਜੋਹੈ॥ਅ
 ਵੇਦੇਰੂਪਸੁਤਿਤਰਸੋਹੈ॥੨੭੮॥ਅਖੰਗਅਚਲਾਅਜਅਕ੍ਸ਼ੈ

ਜਾਨਾ ਕੁਟਮਬ ਅਨੰਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਛਾਨਾ ਸੁਪਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ੇ
 ਆਨਾ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸੇਖਣ ਜਾਨਾ ॥ ੨੭੮ ॥ ਯਹ ਆ
 ਦਸਾ ਵਿਸੇਖਣ ਕਰ ਜਾ ਵਿਸੇਖਣਾ ਸੋ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ
 ਪੇਖਣਾ ਨੀਲਾ ਮਹਤੁ ਸੁਗੰਧ ਉਤਪਲਾਜਿ ਉਗ੍ਰਾ ਨਿਤ ਸੁਖ ਬੁਧ
 ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਨਾ ਤਿਉ ॥ ੨੮੦ ॥ ਸੁਖੀ ਅਨੁਭਵਤੁ ਏਕੈ ਯਹ ਭਯੋ
 ਅਗਿਆਨ ਤਿਸ ਰਤ ਤੈ ਸਬ ਗੁਣੀ ॥ ਆਤਮਾ ਜਾ ਜਗ ਪੁਰਖ ਆ
 ਹਾ ਸਿਉ ਜਿਉ ਦ੍ਰਵੈਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਥਾ ਹਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਪਾਛੈ ਮ
 ਤਾ ਮੈ ਕੀਠਿ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਾ ਸੁਕੀਠਿ ਉਪਦੇਸਾ ॥

ਅੰਤਰਪ੍ਰਵੇਸਕਰਪ੍ਰੇਰਤਜਨਕੀ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਪੂਰਨਕੀ
 ਓਮਨਕੀ॥ ੩੮੩॥ ਬਾਹਰਅੰਤਰਅਜਾਅਸਰੀਰਾਗਹਿਤ
 ਸਪਰਸਚੇਤਨਗੰਢੀਗਾਸਰੀਰਵਿਖੇਜਨਤਨਿਜਆਪਾ॥
 ਸਾਂਤਰੁਏਤੰਤਰਤੀਨਤਾਪਾ॥ ੩੮੪॥ ਸੁਖੰਜੋਤਮੁਹਜਾਨੀਆ
 ਪਾਤਪੰਨੀਬਹੁਬਿਧਿਸੀਤਾਪਾ॥ ਵਿਗਿਆਨਮਾਪੁਰਖ
 ਜੀਵਕੀਜਾਨੀ॥ ਅਸੰਗਪੁਰਖਸੋਜੀਵਪਛਾਨੀ॥ ੩੮੫॥
 ਅਥਿਨਸੀਪੁਰਖਆਤਮਾਜੋਹੈ॥ ਪ੍ਰਤਗਨੰਦਆਤਮਾਸੋਹੈ॥
 ਸਹਸ੍ਰਸੀਰਖਾਪੁਰਖਹੋਜਾਤੈ॥ ਜੀਵਾਮ੍ਰਿਤਮਾਪੁਰਖਸੁਤਾਤੈ॥

੩

੨੮੪ ॥ ਪੁਰਖਾਵਿਗਿਆਨ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਪੁਰਿਆ ਪ੍ਰਸੰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੁ ਜੋ ਸਤੁ ਜੰਗਾਨ ਅਨੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨਾਏ ਕਾ ਅਵਤਾਰ
 ਪੁਰਖਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੁ ਪੁਨਾ ॥ ੨੮੫ ॥ ਅਖੀਆਤ ਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨਾਉ
 ਖੇਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਪਾਨਿ ਹੋ ਕਰ ਗਾਉ ॥ ਸੁਤ ਅਰਥ ਸਰਬ ਜਾਨੁ ਪੁਨਾ
 ਤੇ ॥ ਜਿਉ ਫਿਛਾ ਸਾਵਿਤਰੋ ਤੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਯਾ ਤੇ ਬੇਦਾ ਕੋ ਕਰਤੂ
 ਨਾਹੀ ॥ ਯਾ ਪਰਸਾਸਤ ਪਰਮਾਨਾਵਿਖਾਹੀ ॥ ਸਬਦ ਅਤੀਤ ਸ
 ਬਦ ਕੋ ਭਾਸਕਾ ॥ ਸਾਪੇਖ ਕਾ ਸਬਦ ਗਹਿਤ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ॥ ੨੮੭ ॥
 ਜਗਤ ਵੀਸਾ ਆਤਮਾ ਅਵਦੈ ਨਿਤ ਜੋ ਸਾਨਤ ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਬੁਝ

४१
 ਚਿਤਸੋ ਜੋਜਨੈਸੋਈਪੁਨਕਰੋ। ਤਾਕੋਭਯਨਕਹੀਚਿਤਧਰੋ॥
 ੨੨॥ ਜਗਤਸਰਬਆਤਮਾਜਿਹਜਾਨੋ। ਤਿਹਮਹਾਂਤਮਾਪ੍ਰਗ
 ਟਪਛਾਨੋ। ਜਿਉਇਛਾਤਿਉਹੀਵਰਤੋਸੁਨਾ। ਤਿਹਨਖੇਧਨਸ
 ਮਰਥਕੋਊਪੁਨਾ॥ ੨੨੯॥ ਚੌ॥ ਭੋਭਗਵਨਪ੍ਰਛਤਹੈਤੋਹ। ਸੀਸੇ
 ਸਕਲਾਮਦਾਵਹੁਮੋਹਾ। ਯਦੀਪਗਯਾਨਉਤਪਤਅਨੰਤਰਾਜਨ
 ਮਾਭਾਵਕਹੋਜੋਜੁਨਿਰੰਤਰਾ॥ ੨੩੦॥ ਤਥਾਪਗਯਾਨਪੂਰਬਉ
 ਤਪਤਾ। ਯਹਜਨਮਦਿਖੈਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਸੰਤਾ। ਉਤਰਕਾਲਭਾਵੈ
 ਜੁਵਿਸੇਖਾ॥ ਅਤੀਤਅਨੇਕਜਨਮਕ੍ਰਿਤਦੇਖਾ॥ ੨੩੧॥ ਤੇਕਰ

ਮਕਹਾਫਲਵੇਤਨਜਾਤੈ॥ ਨਾਸਨਹੁਕਤਤਾਸਕੋਤੈ॥ ਤਾਤੈਤੈਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕਰਮਜੋ॥ ਤੀਨਜਨਮਕਰਅਰੰਭੇਜੋ॥ ੨੬੨॥ ਸਰਬਕ
 ਰਮਜੋਅਨੇਕਜਨਮਕਰਅਰੰਭੇਨਿਹਚੈਮਨੁਬਚਧਰਾਜਿਵੈਹੋਰਿ
 ਅੰਨਥਾਜਾਤੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਨਾਸਅਕ੍ਰਿਤਕੋਆਗਮਤਾਤੈ॥ ੨੬੩॥ ਸ
 ਰਬਤਅਨਵਸਥਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਨਾ॥ ਸਾਸਕਾਅਨਰਥਕਹੋਤਪ੍ਰਗਟਪਨਾ
 ਕ੍ਰਿਤਕਰਮਨਾਸਕਥਹੂਨਹੀਹੋ॥ ਇਕੋਟਿਕਲਪਕਰਕੀਨੇਜੋਇ॥
 ੨੬੪॥ ਅਵਸਮੇਵਭੋਗਤੰਬਸੁਜਾਤੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਰਮਸੁਭਾਸੁਭਜੋਪਨਤਾ
 ਤੈ॥ ਭੋਭਗਵਨਤੁਮਕਹਯੋਜੁਆਹਾ॥ ਨਹੀਜਨਮਤੁਵਕੀਨਿਰਥਾ॥

ਹਾ॥੨੬੫॥ ਸੋ ਅਯੁਕਤ ਦੇਖਤੋ ਪੈ ਜਾਤੈ॥ ਅਨੁਠਹਰਾਤਨ ਮੇਰੋ ਤਾਏ॥
 ਸਤਗੁਰ ਕਹਤ ਸੁਨ ਕਛੁ ਕਹੈ॥ ਸੀਸੇ ਸਕਲਾ ਸਿੱਖ ਤੁ ਹਿਦੈ ਹੈ॥੨੬੬॥
 ॥ ਗਯਾਨ ਗਾਨਿ ਸਮੀਪ ਸਪਰਸ ਜੁਆਹਾ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਬੀਜ ਕੀਓ ਦਾ॥
 ਹਾ॥ ਨਹੀ ਅੰਕੁਰ ਉਪਜਤ ਪੁਨ ਕੋਈ॥ ਗਿਆਨ ਅਗਨਿ ਕੋ ਯਹ ਫ
 ਲ ਹੋਈ॥੨੬੭॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਸਮੀਪਾ॥ ਜਿਉ ਪੰਤੈ
 ਗਯਾਨ ਪੁਨ ਦੀਪਾ॥ ਨਹੀ ਅੰਕੁਰ ਲੇਤ ਪੁਗਦ ਪੁਨ ਜੋਈ॥ ਕਲੇਸ ਗ
 ਯਾਨ ਦਗਧ ਭਏ ਸੋਈ॥੨੬੮॥ ਨਹੀ ਆਤਮ ਉਪਜਤ ਪੁਨ ਜਾਨ॥
 ਗਿਆਨ ਅਗਨਿ ਕਾ ਯਹ ਫਲ ਮਾਨ॥ ਸਿੱਖ ਕਹਤ ਐਸੇ ਪੁਨ ਹੋਈ॥

ਯਾਕੋਮੇਟਸਕੈਨਹੀਕੋਇ॥੨੬੬॥ਗਿਆਨੇਤਕਾਲਕਿਤਜੁਆ
 ਹਾਗਿਆਨਸਚਕਾਰਜੇਗੰਦਾਹਾਗਿਆਨਉਤਪਤਪੁਰਬਜੋਕੀਨਾ॥
 ਅਤੀਤਅਨੇਕਜਨਮਕਿਤਚੀਨਾ॥੨੦੦॥ਤਿਨਕਰਮਨਕੋਨਾਸਨ
 ਰੋਇ॥ਯੋਉਪਜਤਜੀਯਮੈਪੁਨਸੋਇ॥ਯੋਮਤਕਹੋਸਿਖਸੁਨਜਾਤੈ
 ਜਿਉਕੀਤਿਉਸਮਣਾਉਤਾਤੈ॥੨੦੧॥ਯਤਕੋਤਉਤਾਈਚਿਹਜਨਾ
 ਜਿਓਏਹਨਾਸਨਪਛਾਨਾਏਹਿਨਾਸਜਾਖਿਨਮੈਭੁਯੋਜਨਮ
 ਅਭਾਵਮੁਕਤਕੋਗਯੋ॥੨੦੨॥ਇਖੀਕਤੂਲਫੂਲਜਿਉਮਾਨ
 ਜੈਸੇਪਵਨਪੁਚੈਤਿਤਹਾਨਾਸਰਬਕਰਮਤਿਉਗਿਆਨਜਗਦੈ॥

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਚਨਯਾਹੀਪਰਗਾਏ॥੩੦੩॥ਗਿਆਨਮਾਗਨਿਸਬ
ਕਰਮਭੁਸਮਕਰਾਯੋਗਯੋਗਭੁਗਵਨਪ੍ਰਗਟਵਰਾਭੁਗਵਨਸਰ
ਬਕਰਮਸਬਦਯੋਗਯਾਦਿਸੇਖਣਤੈਜਨਪ੍ਰਗਟਯੋ॥੩੦੪॥ਸਿ
ਯਥਾਵਰਤਮਾਨਕਰਮਸੁਨਾਯਾਜਨਮਾਦਿਖੈਆਰੰਭਕਰੈਪੁਨਾ
ਨਹੀਖੀਣਹੋਤਵਹੁਜਾਤੈ॥ਫਲਦੈਨਾਨਿਮਿਤਪ੍ਰਵਿਗਤਿਸੁਤਾਤੈ॥
੩੦੫॥ਸੱਤਪਿਰੈਅਸੂਤੁਗਯਾਨਜਹਾ॥ਤੰਦੀਪਨਾਸਤਾਕੋਨਹੀਤਹਾ॥
ਗਤਿਉਅਨਾਰਥਫਲਕਰਮਜੁਆਹਾ॥ਦਾਹਸਮਰਥਗਯਾਨਹੀ
ਤਾਹਾ॥੩੦੬॥ਅਚੈ॥ਤੇਰੋਕਹਨਬਿਬਾਸਬਹਯੈ॥ਯਥਾਰਥ

ਨਿਹਚੈ ਅਬਪੁਨਕਹੀਐ ॥ ਤਿਨਕਰਮਨਕੋ ਮੁਕਤਤੀਰਜਿਉ ॥
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਫਲਹੇਤਾਨਨਿਹਚੈਤਿਥੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪੂਰਬਲੱਖਬੇਧਕ
 ਰਜਾਤੈ ॥ ਛੁਟਿਓਧਨਖਤੈਥਾਨਸੁਤਾਤੈ ॥ ਲੱਖਬੇਧਪੁਨਉਤਰਕਾ
 ਲਾ ॥ ਆਰਥਧਬੇਗਖੈਹੋਤਾਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਲੱਖਬੇਧਪੁਨਹੋਤ
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਾ ॥ ਕਾਰਜਅਸਮਰਥਜਾਨਦ੍ਰਿਫਚਿੰਤਾ ॥ ਯੋਸਗੀਰਆ
 ਰੰਭਕਕਰਮਾ ॥ ਸਗੀਰਵਿਖੋਥਿਤਿਨਿਹਚਲਧਰਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਯੋ
 ਜਨਨਿਵਰਤਅਪਿਨਿਹਚੈਜਾਨਾ ॥ ਸੀਸਕਾਰਬੇਗਖੈਤੈਪਹਚਾਨਾ ॥
 ਪੂਰਬਜਿਉਵਰਤਤਪੁਨਆਹਾ ॥ ਕੇਵਲਕਰਮਕਰਤਨਿਰਬਾਹਾ ॥

॥३१०॥ ਬਪੁਜਾਵਾਮਾਵਾਮਰਬਜੁਪ੍ਰਵਿਰਤਾ ਗਿਛੁਅਨਿਛੁਪ
 ਰਿਛੁਤਨਿਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਮਾਰੋਪਤਧਰਚਿਤਾ ਸੁਖਦੁਖਾਦਕਲਖ
 ਨਨੇਮਿਤਾ ॥३११॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਫਲਮਨੁਭਵਕਰੈਅੰ
 ਤਹਕਰਨਧਰਮਚਿਤਧਰੈ ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਖੇਤੈਸੁਨਜਾਤੈਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਪੁਨਜਨਮਨਤਾਤੈ ॥३१२॥ ਅਪਰਮਾਰਥਬੁੱਧਿਜੋ
 ਆਹ ॥ ਸਾਸਤਰਗਯਾਨਕਰਖੈਪੁਨਤਾਹਾ ਕਾਰਜਅਸਮਰਥਪ੍ਰ
 ਵਿਰਗਤਿਹਪਯੋਅਪ੍ਰਥਗਯਾਨਕੋਯਹਫਲਕਹੀਯੋ ॥३१੩॥
 ਪ੍ਰਾਰਥਧਨਾਸਪ੍ਰਤਿਭਾਸਨਾਸਸੁਨਾਯਾਕ੍ਰਮਹੋਤਨਾਸਮਾਯਾ

ਪੁਨਾਮਾ ਮੂਲ ਕਰਮ ਕੋ ਭਾਸਾ ਮਾਯਾ ਨਾਸ ਕਰਮ ਸਬਨਾ
 ਸ॥ ੩੧੪॥ ਚੈ ॥ ਨ ਨੁਗਿਆ ਨੋ ਤਗਨਿ ਹਰੈ ਜਾਨਾ ਕੀਯੋ ਕ
 ਰਮ ਸੇਛਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰੀਰ ਤਰਧਰ ਅਪਿਤਿ ਹਭੇਗਾ
 ॥ ਨਿਹ ਚੈ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਯੋਗਾ ॥ ੩੧੫॥ ਚੈ ॥ ਜੋ ਏਊ ਕਰੈ
 ਨਹੀ ਸੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਤਾਹ ਕਰਮ ਫਲ ਚਾਹਨ ਤਾਤੈ ॥ ਕਰਤਿ ਤੁ ਅਭਿ
 ਮਾਨ ਗਹਿਤਾ ਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋ ਅਸੰਗ ਅਕੈਲੋ ਮਾਨਾ ॥ ੩੧੬॥ ਅ
 ਸੰਗੀ ਹੋ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਇਛਾ ਦੇ ਅਰੋਪ ਤਕਲਪ ਤਜਾਨੈ
 ॥ ਇਛਾ ਦੇ ਖੇਤ੍ਰ ਧਰਮ ਹੋ ਜਿਤੈ ॥ ਹੋ ਸਾਛੀ ਤਾ ਮੇਸਬਤਿ ਤੈ ॥ ੩੧੭॥

४५
 गिआनवानाधिनिहचैजेही। निजपुत्रितसमानचेसुकर
 रसेही। यथाइतजिउलीला। इतिउसुना। सुतिमिम्
 तजैकजैपुगटपुन॥३९॥ इतिद्विद्विषयनमैवगतज
 ष। रौअकैजलतनिहचैतष। यथाइतजिउलीला। इतिउसुना। सुतिमिम्
 न। ततैअधिपदुनिगअक्रिमान॥३९॥ गतसैगमुक
 तगयाना। इतिचेतग। मगपुषीन। यथाइतजिउलीला। इतिउसुना। सुतिमिम्
 तआचरतकगमजष। लीन। रेतत। मैनिहचैसष॥३९॥
 धिपुग। यथाइतजिउलीला। इतिउसुना। सुतिमिम्

ਸਹੀਰਨਾਸਤੈ ਪੁਰਬਾਤਿ ਆਗਾ॥ ਤਿਹ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰੈ ਬਿਗਾਗਾ॥
॥੩੨॥ ਉਤਰ ਪੁਰਬ ਕੇ ਅਪਜੇ ਦੀ॥ ਅਸੇ ਥਾ ਬਿਨਾਸ ਪਛੋਨੇ ਸੇ
ਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਜੋ ਬਿਭੂਤ ਕਛੁ ਹੋਈ॥ ਤਾਹੁ ਪੁਰ ਕੇ ਦਿਜੈ ਸੇਈ॥੩੩॥
ਸਾਪ ਬਿਤ ਦਿਜੈ ਤਿਹ ਮੀਤਾ॥ ਧਾਪ ਬਿਤ ਵੈਰੀ ਕੀਤਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਦਨਿਕ ਸਨਹਿ ਜੈ॥ ਤਾਹੀ ਮੈਂ ਦੇ ਬੈਸ ਬਲੈ॥ ਕਛੁ ਪੁਰਬ
ਪਰੇਗਤ ਪਹੁੰਚਾਨਾ॥ ਸੇਖਰ ਆਨ ਕਰ ਦਹਤ ਸੁਮਾਨਾ॥੩੪॥ ਸਹੀ
ਰ ਉਤਰ ਕਰਮ ਲੁਥਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਥਾ ਦੀ ਦਵੈ ਪੀੜ ਜਾਨਾ॥ ਅਨਾਰਥ
ਪਕਰਮ ਆਨ ਕਰ ਜਾਤੈ॥ ਨਿਹ ਬੀਰ ਜੁ ਕੀ ਯੋ ਨਿਹ ਦੈ ਕਰਤੈ॥

॥३३४॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖ ਜੈ ਆਗਾ ਪਰਬ ਪਰੇਗ ਅਰਥ ਨਿਰ
 ਬਾਹਾਨੀ ਸਰੀਰ ਪਾਹੁ ਏ ਮੇਰੇ ਖਾ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਦਾ ਸੀਤੋ ਖਾ।
 ३३५॥ ਜੈ ਮੇਰੇ ਉਗਰਾ ਦੰਤੀਨ ਸੁਨਾ। ਤੈਸੇ ਜਾਨ ਅਵਿਦਿ ਆਰੈ ਪੁਨਾ।
 ਅਵਿਦਿ ਅਕਾਰ ਜਦੇਹ ਦੇਵ ਜਾਨਾ। ਕਛੁ ਕਰਨ ਸਮਰਥਨ ਤਹਿ
 ਪਛਾਨਾ। ३३६॥ ਚੈ। ਸੁਨ ਗੁਰੇ ਵਕਹੇ ਤਹਿ ਆਗੈ। ਯਹ ਨੀਕੀ
 ਅਨੇ ਮੇਰੇ ਨੀਲਾਗੈ। ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਤੈ ਕਾਰਜ ਦੇਖਾ। ਤੰਤੁ ਨਾਸ ਪਟ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਪ੍ਰੇਖਾ। ३३७॥ ਕਹੰਦੇ ਖਯੋ ਕੈ ਨੇਇ ਉਕਹੈ। ਯਹ ਅਚਰਜ ਸੇ
 ਰੈ ਮਨ ਲਾਗੈ। ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਉਤਰ ਯਾ ਕੈ ਜੋ। ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਥਿਤਿ

ਪੈਸੋ ॥੩੩੮॥ ਸੁਤਿ ਸਿਖਿ ਤ ਕਹੈ ਲੇ ਕਮੇ ਦੇ ਕਯੋ ॥ ਨਿਜ ਅਨੁਭਵੈ
 ਵਿਰਕ ਰਪੁ ਨ ਕਯੋ ॥ ਯਾ ਮੇ ਯੁਕਤ ਅਰੂਤਾ ਦੇਖਾ ਊ ॥ ਰਜਸ
 ਰਪੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਜਤਾ ਊ ॥ ਜੈ ਸੰਗੁ ਗੁਆਨੁ ਜ ਬਹੈ ਇ ॥ ਸਰਪਗਿਆ
 ਨਤ ਹੋਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਥਾ ਪਿਛੈ ਜਨੁ ਕੀ ਪਯੋ ਆਹਾ ॥ ਵਰਤਤ
 ਪੈ ਨਿਰਚੈ ਨਿਰਥਾਹਾ ॥੩੩੯॥ ਦੀਸਤ ਦਗਧ ਪਗਟ ਪਣੈ ਸੰ
 ਗਾਨੀ ਕੋ ਬਪੁ ਭਾਸਤ ਤੈ ਸੰ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤਾ ਗਿਆਨੀ ਪਹਚਨ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਪਤ ਮਨ ॥੩੪॥ ਸੁਕਤਿ ਰੂਪ ਹੀ ਸੁਕਤਿ ਰੂਪੈ
 ਪੈ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਸੁਕਤਿ ਸੁਆਭਾ ਵਛਯੈ ॥ ਕੀਓ ਪਰਹਾਰੂਪ

ਪਗਗਾਪ੍ਰਾਪਤਕੀਪ੍ਰਾਪਤਨਿਰਧਾਗ॥੩੩੧॥ਅਥਆਪਿਯਥਾ
 ਸੁਖਨਦ੍ਰਿਸ਼ਟੋਸੁਖਨਪ੍ਰਾਪਤਭ੍ਰੇਕਰਿਪ੍ਰਥਪਸੋਸੁਖਨਬਿਵਹਾਰ
 ਸਰਬਮਿਥਿਆਕਰੀਕੀਓਨਿਖੇਪਸਤਰੂਪਸੇਖਧਗ॥੩੩੩॥
 ਤਿਉਹੀਗ੍ਰੰਤਮੂਲਸੰਸਾਰਾਸੰਸੁਖਨਜਨੇਵਿਵਹਾਰਾਸਬਮਿਥਿ
 ਆਕਰਕੀਓਨਿਰਸਤਾਤੁਸਤਰੂਪਸੇਖਰੈਅਸੁ॥੩੩੩॥ਓਨਾਨੁ
 ਪ੍ਰਥਪਕਰਮਖੰਤੰਸੁਨਾਸਰੀਰਨਾਸਜਨੇਨਿਹੈਪੁਨਾਸਰੀਰ
 ਨਾਸਪੁਨਜਨਮਅਭਾਉਸਰਬਵਿਸੇਖਣਹਤਦਰਸਾਉ॥੩੩੪॥
 ਨਨੁਸੁਨਾਤਮਾਯਾਤੰਜਾਨਾਰੈਕਿਹਅਸਕਰੇਅਭਿਮਾਨ॥੧॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿਆਵੇਖੇਤੁਤੰਕਹੀਯੋਨਾਨਾਸੁਭ੍ਰਮਾਸੰਕਰਲਹੀ
 ਯੋ॥੩੩੫॥ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਸੋਤਹੁਪਰੇਤੋ॥ਸੁਖੀਏਵਅਵਸੇਖ
 ਸੁਤਾਤੋ॥ਅਸੋਅੰਗੀਕਾਰਕਿਮਰਥਾ॥ਬਾਦੀਸਿਕਾਕਰਤੁਸਮ
 ਰਥਾ॥੩੩੬॥ਯੋਮਤਕਰੇਸੁਫਲਅਗਯਾਨਾਨਾਸੁਸੁਨਕੇਗਿਆਤ
 ਆਨਾਜਿਓਸਰਪਤੁਰਾਕੋਤਿਆਗਤਹੈਸੁਨਾ॥ਸੁਸੁਰੁਪਨਹੀ
 ਤਿਆਗਤਹੈਪੁਨਾ॥੩੩੭॥ਨਹੀਆਤਮਯਹੇਤੋਜੇਆਹਾਕ
 ਹਥੇਕੋਸਮਰਥਨਹੀਤਾਗਾ॥ਅਯਾਵਸਯਾਮਜ਼ੇਸੰਚਦਾਨਹੀ
 ਦੀਸਤਅਰਕਯੋਗਸੰਬੰਧਾ॥੩੩੮॥ਤਿਓਆਤਮਅਗਯਾਨ

ਯੋਗਕਰਾਭਾਸਤਨਹੀਪ੍ਰਗਟਨਿਹਚੈਪਗਾਯੈਸੰਚੈਦਦਰਸਮੇ
ਜਾਤੈ। ਨਹੀਦੀਸਤੁਅਚਿੰਨਕਰਤਾਤੈ। ੩੩੮॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਤੈਤਿ
ਉਦ੍ਰਿਸ਼ਤੈ। ਨਹੀਦੀਸਤੁਦਿਵਹਰਪ੍ਰਗਟਸੋ। ਅਬਨਿਖੇਪਓ
ਪਦੇਸਕਹੋਸੁਨਾ। ਨੇਤਨੇਤਾਤਮਪ੍ਰਾਪਤਪੁਨਾ। ੩੪੦॥ ਅਸੂਲ
ਅਨੁਵਨਹੀਗਸਪਛਾਨਾ। ਯੈਸੁਤਕਹੈਪ੍ਰਗਟਥਿਅਖਾਨ
ਜਾਹਕਹਨਕੈਵਾਕਨਿਵਰਤਾ। ਅਪ੍ਰਾਪਤਮਨਸਾਥਪ੍ਰਵਿਰਤਾ।
੩੪੧॥ ਕਹਬੋਕੈਬਾਚਾਨਉਦੇਤਾ। ਇਤਆਦਿਨਿਖੇਪਸਿਪਿਨਹੀ
ਤੇਤਾ। ਸਰਬਨਿਖੇਪਅਵਧਪਹਚਾਨਾ। ਅਵਸੇਖਸੰਤਾਤਮਾਏ

ਜਾਨਾ ॥੩੪॥ ਨਿਖੇਧਦੁਆਰੇ ਕਹੈ ਮੈ ਅਸਤੁ ਸੁਨਾ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰ
 ਪੰਚ ਅਨਾਤ ਮਹੈ ਖੁਨਾ ॥ ਜੇ ਅਸਤੁ ਅਤਮ ਕਹੈ ਜਤੈ ॥ ਬੰਧਾ
 ਸੁਤ ਕਰ ਕਾਰ ਜਨਤਾ ॥੩੪॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਤਮਾ ਜਨਾ ॥ ਜਿ
 ਸ ਬਹੁ ਕੋ ਕਰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਸਬ ਕੀ ਆਇ ਅਤਮਾ ਹਯੋ ॥ ਤਿਹ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਤਾ ਕੋ ਕਹੀਯੋ ॥੩੪॥ ਸਤ ਸਿੰਧਤ ਸਤ ਭਾਵੈ
 ਖੇ ਸੁਤਿ ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਤ ਉਤਾ ॥ ਜਾਨਗ ਪ੍ਰਬ
 ਤ ਸਾਤਮਾ ਜਨਾ ॥ ਉਦਿਆ ਲਕ ਸੇਤ ਕੇਤ ਜੇ ਬਖਾਨਾ ॥੩੪॥
 ॥ ਸਤ ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ॥ ਜੋ ਸੁਤ ਸਾਖ ਕਰਤ ਨਿਹੈ ਸੋ

ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਅਪਿਧਨ ਕਹਤ ਸੁਯਤੈ। ਆਤਮ ਅਥਿਨਾ ਸੀਯੋ
 ਤੈ। ੩੪੬। ਜਿਹ ਕਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਧੰ ਚ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਸੰਤ ਰੂਪ ਆਤ
 ਮ ਯੈ ਭਾਸੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਮਾਨ। ਨਹੀ ਅਪੇਖਾ
 ਨਿਰਯੋਗਨ। ੩੪੭। ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਏ। ਅਵਸਥਾ ਤੈ
 ਸਾਢੀ ਕਹ ਗਾਏ। ਪ੍ਰਮਾਤਿ ਤੂੰ ਅਥਿ ਭਰਾਹੇਤ ਕਹਾ। ਕੂਟ ਸਥਿ
 ਤਤਾ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨ ਪਾਇ। ੩੪੮। ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਵਿਖੇ ਬਿਭਰਾਹੇਤ ਇਤ
 ਚੇਤਾ। ਨਹੀ ਅੰਸ ਨਿਰਯੋਗ ਬੇਤਾ। ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਵਿਖੇ ਅਪ ਅੰਸ
 ਪ੍ਰਮੇਯ ਤਨਿ ਵਾਹਨ ਕੀਓ ਪ੍ਰਮਾਨ। ੩੪੯। ਨਹੀ ਯਾ ਸੁਖ ਪਤਮ

ਤਨਾ ਸਰਬਲੇਕ ਤੇ ਸੰਨਹੀਆਨਾ ਸੁਖਪਤਿਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਵ
 ਨਾ ਪ੍ਰਮਾਦਿਤੁ ਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਚਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸਿੰਧਵ ਸਤੁ ਥਿਤਿ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਸੁਨਜਾਤੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਾ ਨਿਹਚੈਤਾਤੈ ॥ ਨਹੀਆਤ ਮਕੋ ਨਿ
 ਹਚੈ ਕਰਸੁਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਾ ਮਨਕਰਪੁਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਅਪੇਖਾ ਆਤਮਚੈਤਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਿਤੁ ਕੋ ਨਿਹਚੈ ਬੈਤਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਿ
 ਤੁ ਜੋ ਕੋ ਪੁਨਹੋਇ ॥ ਬਿਧਰੂਪ ਅਤਮਹੋਸੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੈਸੁ ਤੈਸਿੰਧ
 ਆਤਮਸੁਨਾ ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਾ ਤਿਹਪੁਨਾ ॥ ਜਿਯਹਵਿਸਸ
 ਮੁਹਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਪਰਤੀਤਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕੁਟੁਮ

ਨਿੱਤਤਾ ਸੰਧੇਤ ਕਗਾ ਆਤਮ ਸੋਤਾ ਸਮਸਥ ਮੇਂ ਪਗਾ ਸਤਵ ਸਤ ਅ
 ਭਾਵਨ ਹੀ ਸੁਨ ਜਾਤੈ। ਤੀਨ ਕਾਲ ਜਿਉ ਕੀ ਤਿਉ ਤਾਤੈ। ੩੫੪। ਸੂਲ
 ਕਰਜ ਸਤ ਯਾਤੈ ਜਾਨਾ। ਸੰਤ ਸੂਖਮ ਕਰ ਦਪਹ ਚਾਨਾ। ਯਹ ਸਭ ਚਿੰਦਿ
 ਦਿਵਰਤ ਰੂਪ ਜੋ। ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਜਾਨਿ ਹੋਏ ਸੋ। ੩੫੫। ਵਿਸਤਾਰ ਸਰਬ
 ਰੂਤ ਕੇ ਜੋ। ਬਿਸ ਬਿਸ ਯਹ ਜਗ ਸਭ ਸੋ। ਦੇਖੇ ਆਤਮ ਜਿਉ ਤਾਤੈ
 ਸਥਾ। ਬਿਚ ਛਨਤਾ ਹੀ ਕਰਤ ਕੇ ਵਦ ਕਵਾ। ੩੫੬। ਗਿਆਨ ਬਿਨ ਨਹੀ
 ਹੋਤ ਕਦਾ ਚਿਤਾ। ਅਰਥ ਨੇਕ ਸੰਤ ਨਿਹੈ ਨਿੱਤਾ। ਏਕ ਗਿਆਨ ਬਹੁ ਰੂਪ ਅ
 ਕਾਗ। ਕੇ ਸੰਭਯੋ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ। ੩੫੭। ਅਨਿਰਵਚਨੀ ਮਹਤੀ ਸਾਧਾ

ਜੋ ਸਕਤ ਲਖਣਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸੋ। ਨਾਨਕਾ ਦੁਕੈ ਜੈ ਸੰਪਾ ਪਤਾ ਸੋ ਅ
ਬ ਕਹੈ ਕਹੈ ਜਿਉ ਆਪਤਾ। ੩੫੨॥ ਸਾ ਅਕਰ ਪੁਨ ਆਤਮਾ ਜੈ।
ਬਹੁ ਪੁਪਰੈ ਸੁਤਿ ਭਾਖਿਓ ਸੋ। ਨਨੁ ਦਵੈ ਤਹੁ ਪਬੁ ਮਪਰਚਨਾ। ਏ
ਕ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਜੋ ਬਖਾਨਾ। ੩੫੩॥ ਵਾਸਵ ਦਵੈ ਤਹੁ ਯੋ ਸੁ
ਨ ਜਾਤੈ। ਯੋ ਮਤ ਕਹੈ ਮੂਲ ਮਤਤਾਤੈ। ਦਵੈ ਤਹੁ ਪਕੀ ਨਿਅਈ
ਭਾਸੈ। ਅਵਿਦਿਅਤੈ ਇਉ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਨਹਿ ਵਾਸਵ ਦਵੈ
ਤਕ ਦਾਚਿਤ ਜਾਨਾ। ਯੋ ਵੇਦਤਤੈ ਤਹੁ ਮਪਰਚਨਾ। ਯਹ ਸਿਧਾਂਤ
ਕਹੈ ਪਰਬੀਨਾ। ਯੋ ਕੇ ਮਨ ਬਚਨਿ ਹਚੈ ਚੀਨਾ। ੩੫੪॥ ਜਹਾ

ਏਵੇਤ ਜਿਉ ਤੇ ਧਰਮ ਸਨਾ ॥ ਇਤਗ ਇਤਗ ਕੇ ਦੇਖਤੈ ਪੁਨਾ ॥ ਇਤਗ
 ਇਤਗ ਹੀ ਪੈ ਕੇ ਲੇਤਾ ॥ ਇਤਗ ਇਤਗ ਕੇ ਨਿਰਧੈ ਦੇਤਾ ॥ ੩੬੧ ॥ ਜਹ
 ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਹ ਕਰ ਵੇਖੈ ਦੇਖੈ ਕਿ ਕੋ ਨ
 ਸੇਹੀ ਪਗਤ ਸੁਨਾ ॥ ਕਿਨ ਕੋ ਨ ਸੇ ਲੇਤ ਦੇਤ ਪੁਨਾ ॥ ੩੬੨ ॥ ਜਿਹ ਕਰ
 ਯਹ ਸਬ ਜਨ ਐ ਜਾਇ ॥ ਤੋ ਕੋ ਕੇ ਗਮ ਤਾ ਠਹਰਾਇ ॥ ਨਹੀ ਅੰਨ
 ਦਿਸਾ ਪਹਚਾਨਾ ॥ ਨਹੀ ਅੰਨ ਸੇ ਤਾ ਤਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ੩੬੩ ॥ ਨਹੀ ਅੰਨ
 ਵਿਗਿਆਤਾ ਕੇਇ ॥ ਸਬ ਕੇ ਗਮ ਤਾ ਆਤਮਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਤਾ
 ਕੇ ਗਮ ਤਾ ਨਹੀ ਪਯੋ ॥ ਯਹ ਅਚਰਜ ਕੈ ਸੰਕਰ ਕਹੀਯੋ ॥ ੩੬੪ ॥

ੲਤਨੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕੇ ਸਾਨਾ ॥
ਨਿੱਤ ਸੁੱਖ ਬੁੱਧਿ ਪੁਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤ ਕਚੇ ਤਨ ਆਤਮਾ ਭਿਕਤ ॥
੩੬੫ ॥ ਸੇ ਤੋ ਤੁਹੀ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਬੇਦਾਂਤ ਤਤਾ ਬਿਤ ਅਨੁਭਵ
ਤਾਤੈ ॥ ਸੁਤਿ ਗੁਰੁ ਅਨੁਭਵ ਯੁਕਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਓਪਨੀ ਅਮੋਖ ਬੂਹ
ਸਾ ਬਿਤਮਾਨਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ਸਾਧਨ ਕਰ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਜਬ ਰਹੀ ॥ ਸ
ਬ ਮਿਥਿ ਆਰੂਪ ਪ੍ਰਤੈ ਮਿਟਿ ਗਈ ॥ ਅਪ੍ਰਮੇਇ ਰੂਪ ਅਵੇਸੇ
ਖਾਸੇ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕਰ ਦੇਖਾ ॥ ੩੬੭ ॥ ਯੋ ਸਾ ਆਨੰਦਾ ਤੈ ਜੁ ਪ੍ਰ
ਬੁਧਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਰਹੀ ਆਤਿ ਸੁਖਾ ॥ ਪ੍ਰਰਬ ਪਕਰ ਮਜ

ਨਿਤ ਛਲੇ ਜੇਈ॥ ਅਵਧੇਲ ਕ ਸਿੰਗੁ ਹੋਸੇਈ॥ ੩੬੫॥ ਲਿਕੁ ਅ
 ਨੁਗੁਰ ਅਰਥ ਸਰੀਰਾ॥ ਪੂਰਬ ਜਿਉ ਵਰਤਤੁ ਪੁਨਯੀਗਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਸਾਖ ਯਾਹੀ ਪਰਕਾਰੇ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਤੈਂ ਕਾਰਜ ਲਹੇ॥ ੩੬੬॥
 ॥ ਹੋਨੁ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਸਰਪ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੇਖ ਮਾਹਾ ਭੁਯਾਰੁ
 ਸੇ॥ ਭੁਯੈ ਤੈਂ ਉਠਿ ਓਕੈ ਪਾਤਕਾਰੀ॥ ਸੁਖ ਬੁਖ ਭੂਲ ਗਈ
 ਨਿਰਧਾਰੀ॥ ੩੬੭॥ ਹੋਨੁ ਗਮਨ ਬਹੁਰ ਜਬ ਭੁਯੈ॥ ਅਤ ਭੁਯ
 ਨਤ ਤੈਂ ਮਿਟਿ ਗਯੈ॥ ਰਹਿਓ ਸੇਖ ਕੈ ਪੁਨਜਾਤੈ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ
 ਕਾਰਜ ਥਿਤਤਾ॥ ੩੬੮॥ ਅਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕਰੇ ਸੁਨ ਜੈ ਸਾਂ॥ ਕਾਰਨ

ਨਾਸਕਰਜਲਹੇਤੈਸੈ॥ ਬਿਧੀਸਅਖਲਮੇਹਅਪਿਕੀਨਾ॥
ਮੇਹਕਰਜਆਤਮਾਬਿਤਚੀਨਾ॥ ੩੧੩॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤ
ਕੈਦੇਹਧਰਨਜੋਲਿਕਉਪਕਾਰਅਰਥਜਾਨਸੋ॥ ਅਸਨ
ਪਾਨਆਛਾਦਨਅਰਥਾ॥ ਸਰੀਰਹਯੋਨਹੀਰੋਗਸਮ
ਰਥਾ॥ ੩੧੩॥ ਲਿਕਨਪਰਉਪਕਾਰਜੁਆਹ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਕੋਹਿਨਿਹੈਕਰਤਾਹ॥ ਦਰਸਨਭਜਨਸੰਭਾਖਦਜਨਾ॥
ਯਾਕੈਦਲਅਬਕਹੈਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੩੧੪॥ ਦਰਸਨਕਰਸ
ਰੁਪਾਪਬਿਨਾਸਾ॥ ਭਜਨਕੀਏਸੰਪਦਬਿਧਬਾਸਾ॥ ੧੧੧

ਸਿਭਾਖਣਤੈਮੋਖਪਹਚਨਾ। ਵਿਬਿਖਿਕੁਓਓਪਕਰਬਿ
 ਧਨਾ॥੩੧॥ ਪਾਨਿਤਸੁਧਬੁਧਮੁਕਤਿਦਿਖਾਯੋਸੇਹੀਨਿਹ
 ਚੈਅੰਤਰਆਯੋਯਾਬਿਧਬੋਧਰੁਯੈਪੁਨਸੋਗਾਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਤੈਨਿਹਚੈਜੋਗਾ॥੩੨॥ ਅਗਮਾਨਮਹਾਂਨਿਦ੍ਵਤੈ
 ਜਾਤੈ। ਭੁਯੈਪ੍ਰਬੁਧਸੁਧਮਤਤਤੈ। ਸਿਸਾਰਬਿਕਾਰਬੰਧ
 ਨਤੈਮੁਕਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਯਹਓਪਜਿਯੁਕਤਾ॥੩੩॥
 ਜੇਗੁਰਭਗਤਿਬਠੈਹਿਤਕਾਰੀ। ਆਤਮਾਬਿਤਪੁਨਬ੍ਰਹ
 ਮਾਬਿਚਾਰੀ। ਤੈਕੋਆਤਮਦਰਸਨਹੋਇ। ਤਰਤਸੇਕ

ਆਤਮਾਬਿਤਸੇਇ। ੩੭੫। ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਏਕਤਾਜਹਾ।
ਤੰਕੇਤ੍ਰਿਬਿਧਿਕਰਮਭੁਏਦਾਹਾ। ਗ੍ਰਾਨਅਗਨਿਸਬਕ
ਰਾਜਰਾਵੈਯੈਭੁਗਵਨਅਰਜੁਨਪ੍ਰਤਿਗਾਵੈ। ੩੭੬।
ਜਨਬ੍ਰਹਮਾਵਿਤਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਾ। ਜਾਕੀਉਪਮਾਅਮਿਤਅ
ਨੂਪਾ। ਆਤਮਾਵਿਦਿਆਤੈਜੈਅੰਨਾ। ਤਾਹਉਪਾਸਨਮੇਦੁ
ਖਜੀਨਾ। ੩੭੭। ਆਵਿਦਿਆਅੰਨਕ੍ਰਿਆਉਪਦੇਸਾ
ਫਲਅਨਿਤਤਾਕੇਜੁਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਕ੍ਰਿਆਪਗਾਇਨਾਇ
ਦਿਆਸਰਬਾ। ਸ੍ਵਰਗਕਾਮਨਾਉਪਜਤਗਰਬਾ। ੩੭੮।

ਫਲ ਅਨਿਤ ਕਰਮ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਪਾਟ ਵਤ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ ਕ ਪਹੁਚਾਨਾ ॥
 ਕਰਮ ਨ ਕਰ ਜਹ ਲੋਕ ਉਪਾਯੋ ॥ ਤਿਉ ਪਹ ਲੋਕ ਕਰਮ ਨ ਤੇ ਗਾਯੋ ॥
 ॥ ੩੨੨ ॥ ਪੁੰਨ ਖੀਣ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕ ਖੀਣ ਸੁਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜਹ ਲੋਕ ਜਾਨ ਨਿਹ
 ਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਜੋਇ ॥ ਨ ਪਸਿੰਖ ਦੁਖ ਰੂਪ ਜੋਇ ॥
 ॥ ੩੨੩ ॥ ਅੰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਦਿਆ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਦਿਆ ਸਭੈ ਆਇਦਿ
 ਆਮਾਨਾ ॥ ਦਿਦਿਆ ਅੰਨ ਉਪਾਸਨ ਜਾਤੈ ॥ ਦੁਖ ਤੈਂ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾ
 ਖੁਤ ਤਤੈ ॥ ਮਰਮਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨ ਨਤ ਦੇਖ ਨਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਆਤਮ ਦੇਵ ਤੈਂ ਅੰਨ ਦੇਵ ਜੋ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਤ ਉਪਾਸਨ ਜੋ ॥ ੩੨੪ ॥

ਸਦਾ

ਦੇਵਪਸੂਨਿਹਏਵਹੁਜਾਨਾ। ਆਤਮਤੈਭਿੰਨਦੇਵਪਰਚਾਨਾਹੈਪੁਨਭਿੰ
ਨਦੇਵਤੇਮਾਨਾ। ਭੇਦਉਪਾਸਨਹੈਅਭਖਾਨਾ॥੩੮੬॥ ਵਹੁਦੇਵਨ
ਕੇਪਸੂਨਿਹਾਗ। ਬੀਧਨਬੀਧੈਉਰਧਾਗ। ਨਿਸਿਥਾਸਰਦੇਤਦੇਵਤਾ
ਦੰਡਾ। ਦੁੱਖਰੂਪਕੀਤਿਹਸਿਰਪੰਡਾ॥੩੮੭॥ ਤਾਤੈਅੰਨਾਵਿਦਿਆ
ਪਰਿਤਿਆਗਾ। ਅਧਆਤਮਵਿਦਿਆਆਸੈਲਾਗਾ। ਸੋਵਿਦਿ
ਆਕੈਸੀ॥ ਅਥਗਾਉ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਵਚਨਦਰਸਾਉ॥੩੮੮॥
ਵਿਦਿਆਸਕਲਗਜਾਸਿਰਤਾਜਾ। ਗਜਗ੍ਰਾਮਸੁਖਰੂਪਸ
ਮਜਾ। ਉਤਮਾਤਿਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਜਤੀ। ਪ੍ਰਤਖਪ੍ਰਾਪਤਯਯਧਾਮ॥

ਸੁਤਾਤੈ ॥੩੮੯॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਅਤਿ ਸੋਭਨਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਕਰਤ
 ਸੁਖਾਨਾ ਅਗਨਿ ਤੇਰਾ ਦਿਸ੍ਵਗ ਛਲ ਜੇ ਸਾਂ ਵੇਦ ਦਿਖਾਯੋ ਨਿ
 ਹਚੈ ਤੈਸਾਂ ॥ ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿ ਆਵਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ
 ਪਰਮਾਦਿਖਾਵਤ ਮਾਂਨਾ ॥ ਵਿਦਿ ਆਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਤ ਰਜਾਤੈ ॥ ਤਿ
 ਸੇਖ ਛਲ ਨਿਹਚੈ ਤਾਤੈ ॥੩੯੦॥ ਸੱਧ ਵਿਖੇ ਕਰ ਜਾਂਤ ਰਜੇਈ ॥
 ਤਾਨਿ ਨਿਵਾਰਤ ਨਿਹਚੈ ਸੇਈ ॥ ਮਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਤ ਗਿਆਨੀ ਜੋ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਿਹਚੈ ਸੋਈ ॥੩੯੧॥ ਬੇਦ ਅਨੁਸਾਸਨ ਤੀਨ ਬੇਰਸੁਨਾ
 ਨਿਹਚੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਯੋ ਜਾਤੈ ਪੁਨਾ ॥ ਸਭ ਉਨ ਮੰਤਰ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਹੀਨਾ ॥

ਕਪਟਕਰਤਗੁਰਸੇਅਤਿਚੀਨਾ। ਗੁਰਬਚਨਵਿਖੰਨਹੀਜਾਹਪ੍ਰਤੀ
ਤਾ। ਗੁਰਸੇਕਰੇਹਾਰਅਰੁਜੀਤਾ। ਅੰਤਰਐਰਬਾਹਰਪੁਨਐਰ।
ਤਿਹਪਾਪੀਕੋਕਹੂਨਠੰਗ। ੩੮੫। ਗੁਰਸੇਕਰੇਬਿਤੰਡਾਜਲਮਾ
ਨਰਕਪਰੈਨਿਕਸੈਨਹੀਕਲਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਪਾਤਗੋਪਾਤੀਜਾਨਾ।
ਕਪਟਕਰੇਗੁਰਸੇਚੇਤਠਾਨਾ। ੩੮੬। ਏਕਾਖਰਦਾਤਾਜੋਹਯੋ।
ਜੋਤਕੋਗੁਰਨਹੀਪੁਨਕਹੀਯੋ। ਸੋਜਨਮਸੁੰਨਕੋਪਾਵਤਜਾਂਤੈ।
ਪੁੰਨਚੰਡਲਜਨਮਧਰਤਾਤੈ। ੩੮੭। ਜੈਸੀਗੁਰਮੇਕਰੇਪਰ
ਤੀਤਾ। ਤੈਸੇਹੀਫਲਪਾਵੈਮੀਤਾ। ਗਿਆਨਥਿਨਾਨਹੀਗੁਰੂਪ ੭

ਬਕੈ ਸੁਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਾ ਰਾਸ ਜਾਤੈ ਸੰਪੂਨਾ ॥ ੪੦੬ ॥ ਅਵਿਛਿਨ
 ਅਵੇਛੇ ਦਬਾ ਦਕਉ ਕਹੈ ॥ ਕਉ ਉਪਤ ਜੀਵੈ ਕੈ ਗਹੈ ॥ ਕਉ ਅ
 ਗਮਾਨ ਵਿਸਿ ਸਬ ਖਾਨੈ ॥ ਮੇਲੈ ਜੀਵ ਰੁਪ ਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ੪੦੭ ॥ ਅੰਤ ਕ
 ਰਣ ਉਪਾਧਿ ਕੀਜੀ ਅਕੈ ਮੇਲੈ ਸੰਮਾਨ ਤਹੈ ਹੀ ॥ ਅਗਮਾਨ ਉਪਾਧਿ
 ਕੀਜੀ ਵਕੈ ਕੈ ॥ ਰੇ ਦਉ ਪਾਧਿ ਕਮਾਨ ਤਹੈ ਸੇ ॥ ੪੦੮ ॥ ਕਉ ਉਪਾ
 ਧਿ ਕਹੈ ਅਗਮਾਨ ॥ ਅੰਤ ਕਰਦ ਕਹੈ ਕਉ ਆਨ ॥ ਨਨਗੀ ਆਨ
 ਨਨਾ ਅਗਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਾ ਅਰਾਸ ਬਾਦੀ ਯੋ ਮਾਨ ॥ ੪੦੯ ॥ ਏਕ
 ਅਗਿ ਆਨ ਏਕੈ ਅਗਮਾਨ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਯੋ ਮਾਨ ॥ ਏਕ ਉਪਾਧਿ

ਮੈਂ ਕੋਨ ਗਿਆਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ॥੪੦੩॥ ਗਿਆਨਰੂਪ ਮੈਂ ਗਿਆ
 ਨ ਅਨਰਥਾ ਗਿਆਨ ਅਕਾਂਖਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਬਿਅਰਥਾ ਕੇਤਕ ਕੁਮ
 ਸਿਕਰੇ ਅਰੇ ਪਨਾ ਬਾਦ ਅਨੇਕ ਉਠਾਵਤੁ ਜੇਜਨਾ ॥੪੦੩॥ ਈਸਬਾ
 ਦ ਕਉ ਕਹੈਂ ਅਨੇਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰਾ ਵਿਵੇਕਾ ਗਨਪਤਿਆ
 ਦਿਅਸਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਈਸਪਹਚਾਨੈ ॥੪੦੪॥ ਕਹੈਂ ਬਿਬਾਦ
 ਜੀਵ ਮੈਂ ਕਉ ॥ ਅਬ ਕੈਲੇ ਦਰਸਾਵਤੁ ਸੋਊ ॥ ਕਉ ਕਹੈਂ ਜੀਵ ਏਕ
 ਸੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਕਉ ਕਹੈਂ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਸੁਤਾਤੈ ॥੪੦੫॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਲ
 ਪਨ ਕਹੈਂ ॥ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਪਗਵਿਗਤਿ ਨ ਸੋਹੈ ॥ ਬਾਦ ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਅ

4

ਮੰਤ੍ਰ ਮਤਾ ॥ ੩੮੮ ॥ ਅਧਿਆਤਮਾਦਿਦਿਆਜੇ ਅਯੋ ॥ ਅਯੋ ਅਧਕਾ
 ਰੀ ਪ੍ਰਤਿਕਰੋ ॥ ਤੁਕੋ ਆਤਮਾਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ਮਹਾਂਸੋਹ ਅਗਾ
 ਨ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ੩੮੯ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬਿਨਾ ਸਬਤਾ ਸਕਾ ॥ ਸਾਪੇ
 ਥਕ ਨਿਰਪੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ॥ ਨਿਰਉਪਾਧਿ ਸਉਪਾਧਿ ਬਿਲਾਸੀ ॥
 ਜਾਮੈ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਸਬਹਾ ਸੀ ॥ ੪੦੦ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਮੈਂ ਨ ਪ੍ਰਮਾ
 ॥ ਤਾਮੈ ਕੋ ਨ ਗਿਆਨ ਅਗਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੈ ਜੋ
 ਤਾਮੈ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੈ ਸੋ ॥ ੪੦੧ ॥ ਨਹੀ ਦੁਸੈ ਕੇ ਦੁਸਾ ਜੇਹੈ ॥ ਤੇ
 ਪੁਟੀਗਤ ਅਕਹ ਪੁਨ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹਨ ਅਕਹਨ ਦੇ ਉਹੈ ਰਾਨੀ ॥ ਤਾ ੭

ਛਾਨਾ ਗੁਰਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੇਦ ਨ ਮਾਂਨਾ ॥ ੩੮੫ ॥ ਜਿਗੁਰੁ ਦਿਨੈ ਕੈ ਰਾਤੁ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਤ ਸੇਵਕ ਸਾਚੀ ਕਰਮਾਨੈ ॥ ਅਨਮੋਕ ਰੋਨ ਸਿਕਾਤੈ
 ਸੇਸੇਵਕ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਨਤਾਤੈ ॥ ੩੮੬ ॥ ਉਤਪਥਗਾਮੀਨਾ ਸੁਕਜੋਧੈ
 ਵਿਖੇ ਮਗਨ ਚਿਤ ਜਾਨੈ ਸੋਧੈ ॥ ਗੁਰਤੀਅ ਗੁਰ ਅੰਸੁ ਹਰਿ ਜੋਈ ॥ ਜਲ
 ਬਹਮ ਪਾਤਕ ਰਸੋਈ ॥ ੩੮੭ ॥ ਦੋ ਬਹਮ ਪਾਤਕ ਗੁਰ ਪਾਤੋ ਜੋਧੈ
 ਨੋਗ ਪਾਤਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਪਾਤਕ ਹੋ ਸੇ ਕਰੈ ਤਿਹੰਦਰ ਸਨਪਾਪ
 ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਅਸੋ ਜੋ ਜਨ ਜਗ ਮੰਭਾਸੈ ॥ ਵਿਦਿਆ ਬਹਮਨ ਤਾਹਿ ਪੁ
 ਕਾਸੈ ॥ ਜਿਉ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਗਤ ਵਿਖੇ ਰਤਾ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਦੇਵ ਭਗਤਿ

੫੮

ਏਕਚੇਤਨਾ ਭੇਦ ਉਪਾਧਿ ਜਨਨੀ ਅੰਨਾ ॥ ੪੦੧੦ ॥ ਨਹੀ ਉਪਾਧਿਕ
 ਵਸਤੂ ਭੇਦਾ ॥ ਏਕਜੀਵ ਸਭ ਮਾਹ ਅਭੇਦਾ ॥ ਜੀਵਈ ਸਕੁਟ ਸਬੁਹ
 ਮਸੁਨਾ ॥ ਏਕਚੇਤਨ ਚਾਰਨਾ ਮਪੁਨਾ ॥ ੪੦੧੧ ॥ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਬਿ
 ਬਜੀ ਵਜੋ ॥ ਏਕ ਪੰਛਯੋ ਮਾਨਤ ਹੈ ਸੋ ॥ ਚੇਤਨ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਉਪਹਿਤ
 ॥ ਜੀਵਾ ਬਾਸਤਾ ਸਕੇ ਕਹਤਾ ॥ ੪੦੧੨ ॥ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਅਗਿਆਨ ਉਭੈ ਜੋ
 ਤਾਮੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿ ਬਜੀ ਵਜਨੁ ਸੋ ॥ ਯੁਗਲ ਮਾਂਹਿ ਅਵਿਛਿੰਨ ਅਵਿਛੇ
 ਦਾ ॥ ਤਾ ਤੈ ਜੀਵ ਰੂਪ ਕੈ ਬੇਦਾ ॥ ੪੦੧੩ ॥ ਯੁਗਲ ਉਪਹਤ ਜੀਵ ਪਹਚ
 ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿ ਬ ਅਭਾਸ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਬੇਦਾਂਤ ਮਾਂਹ ਯਹ ਬਾਦਾ

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬਾਦ ਅਨਾਦਾ ॥ ੪੦੧੪ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦ ਮੈਂ ਜਾਤੈ ॥
 ਆਵਰਣ ਭੰਗ ਕੋ ਬਿਤ ਸੁਤਾਤੈ ॥ ਆਵਰਣ ਭੰਗ ਪੁਨ ਚਿਤੁ ਉਪ
 ਰਾਗਾ ॥ ਉਭੈ ਗੁਨ ਕੋ ਬਿਤ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੪੦੧੫ ॥ ਸੁਆਸੇ ਸੁਵਿ
 ਖੇ ਮਾਨੈ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਯੈ ਮਾਨਾ ॥ ਅੰਨ ਸਯਾ ਅੰਨ
 ਵਿਖੇ ਮਾਨੈ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਯੈ ਠਨਾ ॥ ੪੦੧੬ ॥ ਉਭੈ
 ਪਛਮੈਂ ਨਹੀ ਵਿਰੋਧਾ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਾਦੁ ਤਜ ਸੋਧਾ ॥ ਕਾਗਨ ਉਪਾਪ
 ਜੀਵ ਕੋ ਗੈਂ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਯੈ ਕਹੈ ॥ ੪੦੧੭ ॥ ਕਾਗਨ ਉਪਾ
 ਪਿ ਜੀਵ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਯੈ ਠਨੈ ॥ ਭੇਦ ਅਨੰਗੀਕਾ

ਰਬਖਾਨਤਾ। ਏਕਜੀਵਬਾਦੀਯੋਜਾਨਤਾ॥੪੦੧੮॥ ਸੁਵਨਮਨ
 ਸਾਪਨਜੇ ਆਹਾ। ਬਿਬਾਹੇਤਨਿਹਚੈ। ਨਿਰਬਾਹਾਭੇਦਬਿਨਾਨਅਭੇ
 ਦਸਿਪਿਸੁਨਾ। ਅਭੇਦਬਿਨਨਹੀਗੁਮਨਸਿੱਧਪੁਨਾ॥੪੦੧੯॥ ਉਪਾ
 ਪਿਕਭੇਦਬੇਦਕਹਗਾਏ॥ ਸੁਤੰਭੇਦਨਹੀਬੇਦਲਖਾਏ॥ ਤਰਕ
 ਦਿਭੇਦਬਾਦੀਹੈਜਿਤੈ॥ ਵਸਵਭੇਦਕਹਤਹੈ। ਤਿਤੈ॥੪੦੨੦॥
 ਉਪਾਪਿਕਭੇਦਬੇਦਯੋਕਯੋ॥ ਵਸਵਭੇਦਬੰਡਨਸੁਤਿਗਯੋ॥
 ਕਾਰਜਉਪਾਪਿਜੀਵਸਮਸ਼੍ਰੁਭਿ। ਕਾਰਜਉਪਾਪਿਈਸਦਰਸਾਭਿ॥
 ੪੦੨੧॥ ਕਾਰਜਕਾਰਜਦੇਤਜਗੈ॥ ਪੁਰਨਬੋਧੇਆਲਯਹਕਰੈ॥
 ਪ

ਅਧਿਸ਼ਾਨਜੀਵਈਸਕੇਜੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡਜਨਪੁਨਸੇਹੈ॥
 ਸ੍ਰੁਤਿ॥ ਕਾਰਜਓਪਾਧਰਯੰਜੀਵਿਃ॥ ਕਾਰਣਓਪਾਧਰੀਸ੍ਵਰਾ॥ ਕਾਰਣ
 ਕਾਰਜਤਾਂਹਿਤ੍ਵਪੂਰਨਬੋਧੈਸਿਖਤਾ॥ ਅਬਗੁਨਭੇਦਕਰਕੈਮਾ
 ਯਾਅਵਿਦਿਕਾਵਰਨਨਕਰਤਹੈ॥ ੪੦੩॥ ਜਾਮੈਸਤਗੁਨਪੂਰਨ
 ਹਯੈ॥ ਸੋਮਾਯਾਨਿਹਚੈਕਰਕੀਯੈ॥ ਸਤਤੈਭ੍ਰਿਨਜੁਰਜਤਮਅਹੈ॥
 ਰਜਤਮਵਤੀਅਵਿਦਿਆਕਹੈ॥ ਮਾਯਾਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਏਤਨਜੈ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਈਸ੍ਵਰਹੈਸੋ॥ ਅਵਿਦਿਆਮੈਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਜਾਨਾ॥
 ਤਤੈਜੀਵੰਤ੍ਰੁਪਪਛਨਾਸ੍ਰੁਤਿ॥ ਮਾਯਾਤ੍ਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਵਿਦਿਆਤ੍ਰ
 ਸ੍ਵ

ਸਾਇਨੰਤਮੇਸ੍ਵਰੀ ਸ੍ਰੁਤਿ ॥ ਇਦੇ ਸਾਹਾਉਃ ਪੁਰੁਪਈਗਯਤੇਰਿ
 ਚਃ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ॥ ਏਕੇਦੇਵਸਰਬਭੂਤੇਬ੍ਰਹ੍ਮਣ੍ਯਾਸਰਬਵਿਆਪੀ
 ਸਰਬਭੂਤਾਂਤਰਾਤਮਾ ॥ ਕਰਮਾਧਿਖਃ ॥ ਸਰਬਭੂਤਾਧਿਵਾਸਃ ॥ ਸਾ
 ਖੀਚੇਤਾਕੇਵਲੇਨਿਰਗੁਣਸਚੇਤਾ ॥ ਇਹ ॥ ਸਕਲਬਾਦਕੋਤਿਆ
 ਗਕੈਰਹਤਬਿਬਾਦਸਰੂਪਾ ॥ ਤਾਮੈਨਿਹਚੈਕੀਜੀਯੈਯਹਸਿ
 ਧੰਤਅਨੁਪਾ ॥ ੪੨੩ ॥ ਇਦਸਬਦਸਾਪੇਖਕਜੋਈ ॥ ਤਾਹੁਤਿਆ
 ਗਾਨਿਹਚੈਕਰਸੋਈ ॥ ਯਹਸਿਧੰਤਪਰਮਅਤਿਗਾਯੀ ॥ ਬਚ
 ਨਾਵਿਖੈਸਰੂਪਦਿਖਾਯੋ ॥ ੪੨੪ ॥ ਅਥਸਾਪੇਖਕਨਿਖੇਪਯਗਤੇ

ਏਕਾਨੇਕਥਪਅਰੁਮਕਤਾ। ਸੂਨਾਸੂਨਉਰੂਤਿਉਕਤਾ। ਸਾ
ਪੇਖੇਕਨਿਉਸਪਅਸੁੰਧਾ। ਅਦਵੈਤਦਵੈਤਜਨਤਿਉਬੁਧਾ॥੪੨॥
ਧਰਮਾਧਰਮਸੁਭਾਸੁਭਜੋਸੋ। ਸੋਤਾਸੋਤਪਛਨੈਤੋਸੋ। ਜਵਦੈਤ
ਨਤੋਸੋਸਮਸ੍ਵਾਊ। ਯਹਸਬਸਾਪੇਖਕਦਰਸਾਊ॥੪੩॥। ਤਥਾ
ਆਚਾਰਜੇਣਉਕਤਾ। ਸੁਤਿ। ਨਚੈਕਤਦਨੀਦੁਤੀਯੰਕੁਤਾਮਾ
ਨਚਾਕੇਵਲਵੈਨਵਾਕੇਵਲਵੈ। ਨਸੁਨੀਨਵਾਸੁਨਮਵੈਤਕੋਵਾ। ਕ
ਥਿਸਰਬਬੇਦੰਤਸਿਪੰਬਵੀਮਾ। ਤਥਾਅਨੁਗੀਤਾਯੀ। ਨੇਵਪ੍ਰਗਮੀਨਚ
ਧਰਮੀਨਤੋਵਹਿਸੁਭਾਸੁਭੀ। ਯਸਮਾਦੇਕਾਸਨੇਲੀਨਿਸਤੁਨੀਕਿਚ

ਤ ਅਚਿੰਤ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿ ਅਜ ਧਰਮ ਧਰਮ ਚ ਉਠੈ ਸਤ ਜਾਨਿ ਤੇ ਤਥਾ
 ਉਠੈ ਸਤ ਜਾਨਿ ਤੇ ਤਿ ਅਕ ਵਾਜੇ ਨਤ ਜਾਨਿ ਸਿਤਤ ਜਾਨਾ ਅਥ
 ਅਸਾਂ ਵੇਕੁ ਉਕਤੀ ॥ ਸੁਧਾ ਮਦੁ ਵੈਤ ਮਾਤਿ ਮਾਨੀ ਭਾਵ ਪੀਤ ਕੁ ਚੁਧਾ ॥
 ॥ ਨਤੁ ਜਾਨਿ ਤਸ ਸੋਹਾਤ ਜਾ ਵਜੀ ਵਥਿ ਨ ਰਥਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ
 ਪਰਮ ਹੀ ਸਪਰਿਥਾ ਜਕ ਚਾਹਾ ਮਛਿ ਕਰਉ ਪਾਸ ਨ ਬ੍ਰਮਾਨੰਦ
 ਸਾਹਸੁ ਤੀਤੋ ਸਪੁਜ ਪਾਦੀ ਸੰਪਾਦਿ ਆਲ ਅਨੇ ਮਾਨੰਦ ਸਾਹਸੁ ਤੀ
 ਸੀਖਿ ਪਤ ਬੇਦੰਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ ਆ ਅਗਮ ਨ ਬੋਧ ਨੀ ਭਾਖਾ ਵਿਹੰਤਿ ਤੇ ਅ
 ਅਧਮਾਤੁ ਮਾਥਿ ਪਉ ਪਦੇ ਸਾਥਿ ਪਸਮਾਪਤੀ ਚਿੰਤਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥

३३

३३

ਢਾਨਾ ਗੁਰਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੇਦ ਨ ਮੰਨਾ ॥ ੩੯੫ ॥ ਜਿਹੁ ਗੁਰਿ ਨੋ ਕਰਤ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਤ ਸੇਵਕ ਸਾਚੀ ਕਰਮਾਨੈ ॥ ਅਨਮੋਂ ਕਰੈ ਨ ਸਿਕਾ ਜਾਤੈ
 ਸੇ ਸੇਵਕ ਸਤ ਗੁਰ ਪੁਨਤਾ ॥ ੩੯੬ ॥ ਉਤਪਥਗਾਮੀਨਾ ਸੁਕ ਜੋਹੀ
 ਵਿਖੀ ਮਗਨ ਚਿਤ ਜਾਨੈ ਸੋਹੀ ॥ ਗੁਰਤੀਯ ਗੁਰ ਅੰਸੁ ਹਰਿ ਜੋਈ ॥ ਜਾਨ
 ਬਹਮ ਪਾਤਕ ਰਸੇਈ ॥ ੩੯੭ ॥ ਦੋ ਬਹਮ ਪਾਤਕ ਗਪਾਤ ਜੋਪੁ
 ਨੋ ਗਪਾਤੁ ਅਪਾਗ ॥ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਪਾਤਕ ਰਸੇ ਕਰੈ ਤਿਹੰਦਰ ਸਨਪਾਪ
 ਵਿਚਾਗਾ ॥ ਸੋ ਜੋ ਜਨ ਜਗ ਮੰਭਾਸੀ ॥ ਵਿਦਿਆ ਬਹਮਨ ਤਾਹਿਪੁ
 ਕਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਗਤ ਵਿਖੈ ਰਤਾ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਦੇਵ ਭਗਤਿ

परि० सं. - 2949 - (57)